

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬา
นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุรสิทธิ์ สิงห์หลง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๖.๘๓๐๑๕๑๓

๘๕๕๘

๘.๓

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬา
นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒๕

บทคัดย่อ

ของ

สุรสิทธิ์ สิงห์หลง

๑๔ ก.ย. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม ๒๕๔๗

๒๕๑๐๖๙

สุรสิทธิ์ สิงห์ทอง. (2547). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น
ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สมรรถชัย น้อยศิริ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬา นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25
4 ด้าน คือสภาพและปัญหาด้านนักกีฬา สภาพและปัญหาด้านผู้ฝึกสอน สภาพและปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม และสภาพและปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยไทย โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 208 คนโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ผู้จัดการทีม เขตการศึกษาละ 1 คน จำนวน 13 คน ผู้ฝึกสอน เขตการศึกษาละ 2 คน จำนวน 26 คน นักกีฬามวยไทย เขตการศึกษาละ 13 คน จำนวน 169 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว จำนวน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1 ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่าคุณภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน
ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.38

ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่าคุณภาพด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.15 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.92 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.61 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหามากคือ เบี่ยงเบนในการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬา ทุนการศึกษาสนับสนุนให้กับนักกีฬาและงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

2 ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่าคุณภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน
ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.99

ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่าคุณภาพด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.92 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.62 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.15ส่วนรายชื่อที่มีปัญหามากคือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาฝึกซ้อม สวัสดิการในเรื่องที่พักและงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

3 นักกีฬามีความคิดเห็นว่าสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน
ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.63

นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.22
ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.61
และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 28.87 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหามากคือ
งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และงบประมาณสำหรับ
อาหารบำรุงตัวนักกีฬา

THE STATES AND PROBLEMS IN TRAINING OF AMATEUR
th
MUAY THAI BOXERS FOR THE 25 STUDENT GAMES OF THAILAND

AN ABSTRACT

BY

SURASITT SINGLONG

Presented in partial fulfillment of the requirement for the

Master of Education degree in Physical Education

At Srinakharinwirot University

May 2004

Surasit Singlong. (2004). *The state and problem in training of amateur muay Thai boxers for the 25th student games of Thailand* Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor committee: Assist. Prof. Phaiboon Srichaisawat.
Assist. Prof. Samatchai Noisiri.

This research was aimed to investigate the state and problem in training of amateur Muay Thai Boxers for the 25 student games of Thailand in 4 different factors, which were the state and problem of athlete, coaches, training, and other supporting factors. 208 samples were purposively selected which were 13 team managers; one sample from each Educational Region, 26 coaches; two samples from each Education Region, 169 Muay Thai students; thirteen samples from each Educational Region. The data were collected by 208 self-constructed questionnaires with the 100 percent completely returned and were useful for analysis. The frequency and percentage were the method used for statistic analysis.

The results were as follow

1. States and problems of team manager

In the percentage of 35.38 of samples existentially revealed that the entire problems concerning athletes were in low level. In the mean time, problems of coaches were in the lowest level which accounted in 36.15 percent. The problems of procedural training revealed in the percentage of 26.92 ,considered in the lowest level. On the other hand, the problems of other factors revealed at the less proportion which rated in 4.61 percent.

2. States and problems of coaches

In the percentage of 32.99 of samples existentially revealed that the entire problems concerning athletes were in average level. In the mean time, problems of coaches were in low level which accounted in 36.92 percent. The problems of procedural training revealed in the percentage of 26.92 ,considered in the lowest level. On the other hand, the problems of other factors revealed at the largest proportion which rated in 41.15 percent.

3. States and problems of athletes

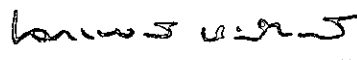
In the percentage of 26.63 of samples existentially revealed that the entire problems concerning athletes were in low level. In the mean time, problems of coaches were in low level which accounted in 28.22 percent. The problems of procedural training revealed in the percentage of 25.61 ,considered in the lowest level. On the other hand, the problems of other factors revealed at the largest proportion which rated in 28.87 percent.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

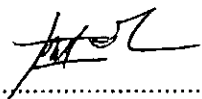
สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬา
นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

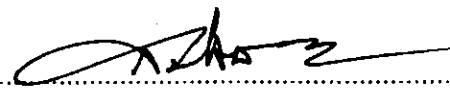
ของ
นายสุรสิทธิ์ สิงห์หลง

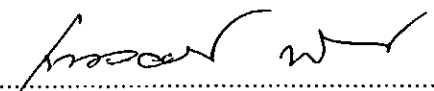
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนะชัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอดจน รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรระนัย กรรมการสอบเพิ่มเติม ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ อาจารย์จรสเดช อุลิต และอาจารย์ชงชาติ พู่เจริญ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำปรึกษา และตรวจสอบแบบสอบถาม

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง ภรรยา บุตร เพื่อน ๆ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือ สนับสนุน จนงานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี และคุณค่าประโยชน์ของปริญญานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นประโยชน์ต่อการแข่งขันกีฬาต่อไป

สรุสิทธิ์ สิงห์หลง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ตัวแปรที่ศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
	ความสำคัญของมวยไทย	6
	ประโยชน์ของกีฬามวยไทย	7
	ประวัติมวยไทยสมัครเล่น	8
	ประวัติการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย	10
	ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม	12
	ความหมายของการฝึกซ้อม	12
	ความสำคัญในการฝึกซ้อม	13
	บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน	13
	บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีม	13
	บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน	15
	หลักการในการฝึกซ้อมมวยไทย	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
	งานวิจัยในต่างประเทศ	19
	งานวิจัยในประเทศ	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย	29
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	29
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การจัดกระทำข้อมูล	31
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5	บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
	บทย่อ.....	61
	ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	61
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	61
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
	วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
	วิธีการจัดกระทำข้อมูล.....	62
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	62
	อภิปรายผล.....	64
	ข้อเสนอแนะ.....	67
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	84

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้จัดการทีม, ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา.....	33
2 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬา ของผู้จัดการทีม.....	36
3 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน ของผู้จัดการทีม.....	38
4 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการ ของการฝึกซ้อมของผู้จัดการทีม.....	40
5 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ ของผู้จัดการทีม.....	42
6 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬา ของผู้ฝึกสอน.....	44
7 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน ของผู้ฝึกสอน.....	46
8 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการ ของการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน.....	48
9 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ ของผู้ฝึกสอน.....	50
10 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬา ของนักกีฬา.....	52
11 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน ของนักกีฬา.....	54
12 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการ ของการฝึกซ้อมของนักกีฬา.....	56
13 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ ของนักกีฬา.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มวยไทยเป็นศิลปะประจำชาติไทยซึ่งแสดงออกถึงวัฒนธรรมอันงดงามของคนไทย มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ๆ มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่อวัยวะบางส่วนของร่างกาย เช่น หมัด เท้า เข่า ศอก เป็นอาวุธ (จรรยา แก่นวงษ์คำ. 2530 : 5)

มวยไทยสมัครเล่นเป็นกีฬากีฬาชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบันซึ่งมีการจัดหลักสูตรการเรียนมวยไทยตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา อุดมศึกษา ซึ่งผู้เรียนมวยไทยจะเป็นผู้ที่มิใช่เรียนวินัย ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และปัจจุบันมีสถาบันราชภัฏบางแห่ง เช่น สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้ทำการเปิดการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขามวยไทย เพื่อเปิดโอกาสให้คนไทยและต่างชาติ ได้ศึกษาเกี่ยวกับมวยไทย เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มวยไทยถือว่าเป็นศิลปะป้องกันตัว และสามารถนำไปใช้ในการแข่งขันกีฬา หรือชกเป็นอาชีพ ได้อีกด้วย ปัจจุบันมวยไทยมีการแข่งขันรายการต่างๆ มากมายเช่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นชิงแชมป์โลก การจัดการแข่งขันแต่ละครั้งจะมีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จจะได้รับเหรียญจากการแข่งขันในรายการที่สำคัญ นอกจากจะนำชื่อเสียงมาสู่ตนเอง วงศ์ตระกูล ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้เกี่ยวข้อง ทีมสังกัด และประเทศชาติต่อไปแล้ว สิ่งติดตามมาคือรางวัลตอบแทน เช่น ทรัพย์สิน เงินทอง ตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งจะได้มาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสำคัญของรายการที่ทำการแข่งขันเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอน รางวัลต่างๆ นั้นจะได้รับการสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นอย่างดี เป็นผลทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงความเป็นอยู่ในสังคมที่ดีขึ้น ก็จะติดตามมา และสามารถเล่นเป็นอาชีพในอนาคตได้อีกด้วย ในการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นจะประสบผลสำเร็จได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับความฝึกซ้อมให้เป็นปัจจุบัน และมีเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาฝีมือการฝึกซ้อมที่ดี นักกีฬาต้องมีความพร้อมทุก ๆ ด้าน เช่น ทางร่างกาย สุขภาพอนามัย สภาพจิตใจ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม เช่น สถานที่ อุปกรณ์ ผู้ฝึกสอน งบประมาณสนับสนุน เมื่อมีการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เข้าแข่งขันก็จะมีโอกาสประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการที่นักกีฬาจะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือได้รับชัยชนะในการแข่งขัน จะต้องอาศัยการฝึกซ้อมเป็นสำคัญดังที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2531 : 1) ได้กล่าวถึงการฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อมที่ดี มีความพร้อมในทุกๆ ด้านย่อมส่งผลให้นักกีฬามีความพร้อม ถ้ามีการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เมื่อเข้าแข่งขันก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จแต่ถ้าการฝึกซ้อมนั้นมีปัญหาเกิดขึ้นก่อน หรือหลัง และในขณะที่ฝึกซ้อมก็จะทำให้นักกีฬาฝึกซ้อมอย่างไม่เต็มที่ มีผลเสียต่อนักกีฬาเองเมื่อเข้าแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ไพวัลย์ ดันลาพูน (2530 : 59) กล่าวไว้ว่า “การฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬามีความสามารถสูง เป็นนักกีฬาที่สมบูรณ์ และจะทำบุคคลหรือทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้” ในการแข่งขันผู้เข้าแข่งขัน ส่วนใหญ่มุ่งหวังชัยชนะ เพื่อชื่อเสียงของตนเองและทีมที่สังกัด การเข้าแข่งขันจึงต้องมีการเตรียมทีมโดยการฝึกซ้อมให้ดีที่สุด และการฝึกซ้อมจะได้ผลมากน้อยเพียงใดยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการด้วยกัน ดังที่มงคล แฝงสาเคน (2535 : 283) ได้กล่าวว่า การฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อยกระดับทักษะ และพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพ และประสิทธิภาพในการทำงานสูง ดังที่เจริญ กระบวนรัตน์ (2525 : 20) ที่กล่าวว่า “การแข่งขันกีฬาในปัจจุบันจะต้องฝึกและเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจควบคู่กัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิตร สมาหิโต (2532 : 1) ได้กล่าวว่า “นักกีฬาที่มีความสามารถสูงนั้น จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนทั้งทางด้านสมรรถภาพทางกายสมรรถภาพทางจิตใจ และทักษะกีฬา”

ในการแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่น กีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยเป็นรายการหนึ่งที่นักกีฬามวยไทยเข้าร่วมแข่งขันเป็นจำนวนมาก ถ้าแต่ละเขตการศึกษามีความพร้อมในการเตรียมทีมทุกๆ ด้าน ก็จะเป็นองค์ประกอบหรือแรงจูงใจให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนทุ่มเท ตั้งใจ เอาจริงเอาจังกับการฝึกซ้อม ดังนั้น ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ สำหรับการฝึกซ้อมให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อให้นักกีฬามีขวัญและกำลังใจในการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ อันจะทำให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันต่อไป

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ได้นำทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเข้าร่วมการแข่งขันในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยเป็นประจำ มีหน้าที่ต้องจัดเตรียมการฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในการแข่งขัน จึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬามวยไทย ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 เพื่อจะได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการฝึกซ้อมนักกีฬามวยไทย และเป็นแนวทางแก้ไข ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้หาทางขจัด หรือลดปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักกีฬาสามารถฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ และเป็นการพัฒนาความสามารถของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นระดับนักเรียน นักศึกษา ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาในระดับสูงขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 7 - 14 กุมภาพันธ์ 2547 ณ จังหวัดขอนแก่น

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยครั้งที่ 25 เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมทีม ปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับการฝึกซ้อม ของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยและเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ได้แก่ ผู้จัดการทีม จำนวน 85 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 170 คน และนักกีฬามวยไทย จำนวน 1,235 คน รวมทั้งหมด จำนวน 1,490 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใน 13 เขตการศึกษา จำนวน 208 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ผู้จัดการทีมเขตการศึกษาละ 1 คน จำนวน 13 คน ผู้ฝึกสอนเขตการศึกษาละ 2 คนจำนวน 26 คน นักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเขตการศึกษาละ 13 คน จำนวน 169 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ผู้จัดการทีม
2. ผู้ฝึกสอน
3. นักกีฬา

ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ในด้าน

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม
4. ด้านปัจจัยอื่น ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการฝึกซ้อม หมายถึง สภาพหรือสภาพที่เป็นจริงอยู่ประจำ ในการฝึกซ้อมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย

ปัญหาการฝึกซ้อม หมายถึง อุปสรรค หรือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่าง การฝึกซ้อมเพื่อเตรียมตัวเข้าร่วมแข่งขัน ทำให้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตั้งแต่วันแรกของการฝึกซ้อม จนกระทั่งสิ้นสุดการแข่งขันของเขตการศึกษานั้นๆ

การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย หมายถึง การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา (อายุไม่เกิน 18 ปี) ทำการแข่งขันปีละ 1 ครั้ง ปีการศึกษา 2546 แข่งขันระหว่างวันที่ 7 - 14 กุมภาพันธ์ 2547 ณ จังหวัดขอนแก่น โดยที่สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะมอบหมายให้จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นตัวแทน หมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยแบ่งเป็นเขตการศึกษา จำนวน 13 เขต คือส่วนภูมิภาค จำนวน 12 เขต ส่วนกลาง จำนวน 1 เขต

ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารทีม ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากจังหวัดที่เป็นตัวแทนเขตการศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งได้นำนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

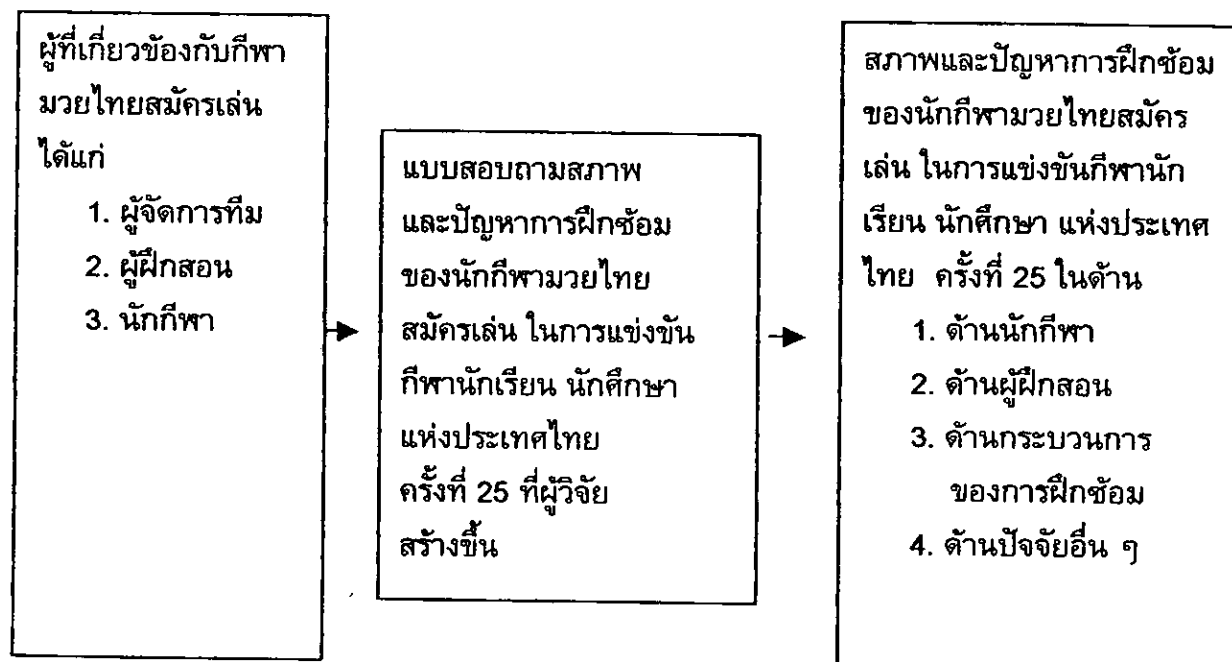
ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่น ที่ได้รับการแต่งตั้งจากจังหวัดเป็นตัวแทนเขตการศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งได้นำนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น หมายถึง นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ที่เป็นตัวแทนเขตการศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 ความสำคัญของกีฬามวยไทย
- 1.2 ประโยชน์ของกีฬามวยไทย
- 1.3 ประวัติมวยไทยสมัครเล่น
- 1.4 ประวัติการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย
- 1.5 ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม
 - 1.5.1 ความหมายของการฝึกซ้อม
 - 1.5.2 ความสำคัญของการฝึกซ้อม
- 1.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกซ้อม
 - 1.6.1 บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม
 - 1.6.2 บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
- 1.7 หลักในการฝึกซ้อมมวยไทย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 2.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความสำคัญของมวยไทย

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2540 : 4 - 5) มวยไทยช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทางร่างกาย และจิตใจ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นคนไทยทุกคนควรจะได้ฝึกฝนเพื่อเป็นการออกกำลังกายให้ร่างกายมีสมรรถภาพทางกายดีอยู่เสมอ ทั้งควรจะได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องมวยไทยให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องมวยไทยอย่างถูกต้อง อันจะยังผลให้เกิดความรักชื่นชมในวัฒนธรรมอันล้ำค่าแห่งศิลปะการต่อสู้ และพยายามเผยแพร่ไปสู่ชาวโลกอย่างมีระบบ มวยไทยเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายส่วนบุคคล และเป็นการออกกำลังกายร่วมกับคนหลาย ๆ คนได้ อาจใช้มวยไทยเพื่อการเล่นสนุกสนาน หรือฝึกหัดเพื่อการแข่งขันกีฬา และจัดการแข่งขัน

มวยไทยในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น งานเทศกาลประเพณี กิจกรรมเกี่ยวกับมวยไทยจึงเป็นสื่อสัมพันธ์ของคนในชุมชนและระหว่างชุมชนอย่างต่อเนื่องยังผลให้เกิดความร่วมมือกันในสังคม

มวยไทยมีส่วนสำคัญในการดำรงเอกราชของชาติไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน เพราะมวยไทยช่วยให้การรบของทหารไทยได้เปรียบคู่ต่อสู้ โดยเฉพาะในระยะประชิดตัว ทหารตำรวจไทยจึงได้รับการฝึกฝนเรื่องมวยไทยอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน มวยไทยแพร่หลายเป็นที่นิยมกันในต่างประเทศทั้งในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา ทำให้ชาวต่างชาติรู้จักคนไทย นิยมยกย่องในความสามารถด้านมวยไทยโดยจ้างให้เป็นผู้ฝึกสอนช่วยให้คนไทยมีงานทำ ทำรายได้ให้ประเทศอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

มวยไทยมีความสำคัญต่อชาวโลก เนื่องจากนานาประเทศเริ่มหันมาสนใจศิลปะการต่อสู้แบบมวยไทย และนิยมฝึกซ้อมทั้งเพื่อการออกกำลังกาย และเพื่อการแข่งขัน มีการตั้งชมรมและองค์กรมวยไทยในต่างประเทศมากมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่่นำกิจกรรมการฝึกซ้อม การแข่งขันมวยไทยเป็นสื่อทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจในวัฒนธรรม ประเพณีของคนไทยมากขึ้น ทั้งชื่นชมและหวงแหนศิลปะมวยไทยเหมือนเป็นศิลปะที่สร้างขึ้นมามีค่าสำหรับชาวโลกทั้งมวล

1.2 ประโยชน์ของกีฬามวยไทย

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2532 : 169 - 170) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกีฬามวยไทยไว้ดังนี้

1. ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง
2. ทำให้เกิดความกล้าหาญ
3. มีอำนาจบังคับจิตใจดีขึ้น
4. ทำให้มีความสุขรอบคอบและเยือกเย็น
5. ทำให้มีความพินิจ พิเคราะห์ รู้จักใช้เหตุผล
6. ทำให้มีสมรรถภาพทางกายดี
7. ทำให้มีความมานะอดทน
8. ทำให้มีไหวพริบ ไหวพริบดี ตัดสินใจได้ฉับพลัน
9. ทำให้มีความเข้มแข็งอดทน
10. มีความสุจริต ยุติธรรม
11. มีความสนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน
12. ทำให้มีความสามัคคี
13. ทำให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
14. ทำให้มีวินัย ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
15. ทำให้มีความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
16. ทำให้เป็นพลเมืองดีของชาติ

17. ทำให้มีรูปร่างสวดทรงสง่างาม

18. สร้างภูมิต้านทานโรคให้กับร่างกาย

19. สามารถป้องกันตนเองและคุ้มครองคนอื่นในยามมีอุบัติเหตุต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่ากีฬามวยไทยนอกจากจะให้ประโยชน์ตามที่กล่าวข้างต้นแล้วยังเป็นศิลปวัฒนธรรมทางกีฬาของชนชาติไทย เป็นนันทนาการ และยังช่วยแก้ปัญหาทางสังคม ปัญหาวัยรุ่น ตลอดจนปัญหาการว่างงานอีกด้วย

1.3 ประวัติมวยไทยสมัครเล่น

ปัจจุบันการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้เจริญรุ่งเรือง เพื่อเน้นเอกลักษณ์ของชาติ ความมั่นคงของชาติ สมาคมมวยไทยสมัครเล่นได้ก่อตั้งขึ้น โดยมีพลเอกมานะ รัตนโกเศศ เป็นนายกสมาคมคนแรก และบุคคลช่วงแรกที่ช่วยการดำเนินการของสมาคมทำให้เป็นรูปร่างขึ้นมา เช่น อาจารย์สืบ จันทะเกาศลย์ อาจารย์เสถียร สภาพงศ์ อาจารย์นอง เสี่ยงหล่อ อาจารย์ผจญ เมืองสนธิ์ อาจารย์ชาญณรงค์ สุหงษา นายบุญยืน สุวรรณธาดา อาจารย์ยุทธนา วงศ์บ้านดู่ โดยมีท่านอาจารย์แสวง ศิริโปลี เป็นผู้เรียบเรียงกติกามวยไทยสมัครเล่นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2529 ได้พัฒนามาเรื่อย ๆ จนมีการแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่นเป็นครั้งแรก ระหว่างวันที่ 17 - 19 ธันวาคม 2530 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่สอง ประจำปี 2531 ซึ่งด้วยพระราชทานของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ระหว่างวันที่ 6 - 21 พฤศจิกายน ณ อาคารนิมิตรบุตร สนามกีฬาแห่งชาติวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา และเพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปะประจำชาติ โดยให้แต่ละภาคจัดการแข่งขันคัดเลือกผู้ชนะเลิศในระดับภาค ทั้ง 4 ภาค มาทำการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย(สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2531 : 26)

จรัสเดช อุทิศ (2542. 61 - 69) ได้กล่าวถึงประวัติมวยไทยเพิ่มเติมสมาคมมวยไทยสมัครเล่นพยายามที่จะผลักดันให้มีการแข่งขันในระดับกีฬาแห่งชาติ โดยเริ่มบรรจุเป็นกีฬาสาธิตในกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 21 ที่จังหวัดลพบุรี และครั้งที่ 22 ที่จังหวัดสงขลา กีฬามวยไทยสมัครเล่นได้บรรจุเข้าแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งแรก เมื่อครั้งที่ 25 ที่จังหวัดขอนแก่น และกีฬามวยไทยสมัครเล่นได้จัดให้มีการแข่งขันในกีฬาเขตการศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬามวยเยาวชน “ดิณสุลานนท์นวมทอง” แชมป์เปียนชิพ

พ.ศ. 2537 คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสภาผู้แทนราษฎร ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำโครงการอนุรักษ์ประเพณีไหว้ครูมวยไทย เพื่อให้บุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับมวยไทยได้เห็น

คุณค่าของประเพณีการไหว้ครูและรำมวยไทย โดยจัดให้มีพิธีไหว้ครูมวยไทยสาธิตการรำไหว้ครูมวยไทยทั้ง 4 ภาค และการประชุมสัมมนา ซึ่งมี ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรี และรัฐมนตรี มาเป็นประธานการแข่งขัน มีบุคคลในวงการกีฬามวยไทยให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ผลการจัดงานดังกล่าวกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ ที่ชาวต่างประเทศเข้าร่วมการแข่งขัน อันจะเป็นโอกาสที่ดีในการเผยแพร่ศิลปะมวยไทยและพิธีไหว้ครูมวยไทยและการรำมวยไทยอย่างถูกต้อง

วันที่ 17 สิงหาคม 2537 ได้มีการจัดตั้งสหพันธ์สมาคมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ โดยมี พลเอกเทียนชัย สิริสัมพันธ์ เป็นประธานสหพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติจัดการแข่งขัน ส่งเสริมและช่วยเหลือสมาชิกเกี่ยวกับกีฬามวยไทยสมัครเล่นนานาชาติมีประเทศต่าง ๆ สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกเป็นจำนวนมาก โดยมี ศูนย์ประสานงานฝ่ายต่างประเทศตั้งอยู่ที่เมืองแมนเชสเตอร์ประเทศอังกฤษ และมีนายชินวุธ สิริสัมพันธ์ เป็นผู้ประสานงาน

พ.ศ. 2538 สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ร่วมกับสหพันธ์สมาคมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติและกรมพลศึกษา จัดทำโครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวยไทยโดยจัดให้มีการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 1 ที่สนามกีฬาแห่งชาติ มีการจัดประกวดไหว้ครูและรำมวยไทย ประกวดการใช้ศิลปะมวยไทย การประชุมสัมมนาทางวิชาการ การจัดกิจกรรมในครั้งนี้นับเป็นประวัติศาสตร์ของวงการมวยไทย เพราะมีนักมวยไทยสมัครเล่นของสหพันธ์สมาคมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ คือจะต้องแต่งกายด้วยชุดมวยไทยโบราณเพื่อทำการรำรำไหว้ครูมวยไทยก่อนการแข่งขันทุกคน และการแข่งขันนักมวยต้องสวมชุดป้องกันร่างกาย เช่น อุปกรณ์ป้องกันลำตัว ป้องกันศีรษะ สนับแข้ง สนับศอก เป็นต้น เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากการแข่งขัน นอกจากนี้การประชุมสัมมนาทางวิชาการยังมีส่วนช่วยให้นักมวยจากต่างประเทศได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬามวยไทยอย่างถูกต้องทั้งเรื่องของวัฒนธรรมประเพณี คติความเชื่อ ภาษา การฝึกซ้อม และแม่ไม้มวยไทยของครูแต่ละคน

หลังจากการจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 1 เสร็จแล้ว ภาพของนักมวยต่างชาติรำรำไหว้ครูมวยไทย และใช้ชั้นเชิงในศิลปะมวยไทยได้ไม่แพ้นักมวยชาวไทยนั้น ทำให้บุคคลในวงการกีฬามวยไทยได้เริ่มให้ความสนใจ และให้ความสำคัญกับการรำรำไหว้ครูมวยไทยอีกครั้งหนึ่ง หลังจากทีละเลยมานาน สนามมวยต่าง ๆ เริ่มฟื้นฟูการจัดประกวดรำไหว้ครูมวยไทยประเพณีไทย ให้เวลาแก่นักมวยในการที่จะรำมวยไทยด้วยลีลาที่ไม่เร่งเวลาเพื่อจะชมการชกมวยเหมือนเช่นเดิม

พ.ศ. 2539 และพ.ศ. 2540 ได้มีการจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ที่ประเทศไทย จัดครั้งที่ 4 ในประเทศไทยในปี 2542 จัดครั้งที่ 5 ในปี พ.ศ. 2544 ในประเทศไทย และครั้งที่ 6 พ.ศ. 2546 ในประเทศไทย เพื่อเป็นตัวอย่าง และเป็นการเตรียมบุคลากรสำหรับให้สมาชิกที่มีอยู่ไม่ต่ำกว่า 50 ประเทศ ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันบ้าง การจัดการแข่งขันในระยะหลังมีหน่วยงานและองค์กรเอกชนเข้ามาให้การสนับสนุนมากขึ้น หน่วยงานที่สำคัญคือ สมาคมมวยไทยโลก ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2538 โดยมีพลเอกวิมล วงศ์วานิช เป็นประธาน เพื่อสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินงานและการจัดการแข่งขันมวยไทยอาชีพ หน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวได้ร่วมมือกัน เพื่อพยายามผลักดันให้ กีฬามวยไทย เป็นกีฬาที่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น

ในส่วนของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ปัจจุบันสถานที่ติดต่อ สโมสรกองทัพบก ชั้น 4 ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ดำเนินการจัดการแข่งขัน มวยไทยสมัครเล่นภายในประเทศ และดำเนินการจัดการแข่งขันในระดับชาติ

1.4 ประวัติการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย

ภิญโญ นิโรจน์ (2542 : 27 - 28) ได้รวบรวมประวัติไว้ดังนี้ การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย เป็นกิจกรรมหนึ่งของโครงการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยนักเรียน นักศึกษา และเยาวชนของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เริ่มโครงการเมื่อปี พ.ศ. 2520 โดย ดร.ก่อ สวัสดิ์พานิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีการพัฒนาคน เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และได้จัดการแข่งขันเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2522 โดยมีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน ได้มีโอกาสฝึกฝน และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาเป็นประจำ
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน นักศึกษา และเยาวชนให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ
3. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน พัฒนาคุณภาพของการกีฬา และสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในโอกาสต่อไป
4. เพื่อพัฒนาการกีฬาของชาติให้เจริญก้าวหน้า และมีมาตรฐานสูงขึ้น

การจัดการแข่งขันครั้งแรกที่กรุงเทพมหานคร ณ สนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งในขณะนั้นใช้ชื่อว่า “การแข่งขันกรีฑาฟุตบอลนักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี” โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬา 2 ชนิด คือ กรีฑา และฟุตบอล ระหว่างเขตการศึกษาต่าง ๆ และกรุงเทพมหานคร เพื่อสนับสนุนและส่งเสริม นโยบายของรัฐบาล และให้บรรจุโครงการนี้ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2533) ด้วย

ในการแข่งขันครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2526 กรมพลศึกษาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ประจำปี” ต่อมานายปรีดา รอดโพธิ์ทอง ซึ่งเป็นอธิบดีกรมพลศึกษาในขณะนั้น มีนโยบายขยายการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย โดยขยายการแข่งขันไปสู่ส่วนภูมิภาค และจัดชนิดกีฬาในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก

ปัจจุบันการจัดการแข่งขันจะเริ่มจากศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดจะดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา 24 ชนิด เช่น กรีฑา ฟุตบอล เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล วูตวู น้ำ ยูโด เทเบิลเทนนิส แขนด์บอล เทนนิส รักบี้ฟุตบอล แบดมินตัน มวยไทยสมัครเล่น มวยสากลสมัครเล่น ยกน้ำหนัก เปตอง ยิมนาสติกลีลา ยิมนาสติกสากล เทควันโด ลีลาส เนตบอล ฟุตซอล กอล์ฟ และจักรยานเสือภูเขา เพื่อคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เป็นนักกีฬาตัวแทนจังหวัด และจัดส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ประจำปี ซึ่งเป็นการแข่งขันในระดับชาติ โดยสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะมอบหมายให้จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นตัวแทนของเขตการศึกษาต่าง ๆ หมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในแต่ละปี

กีฬามวยไทยสมัครเล่นเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่ง ที่ทำการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย และเป็นการแข่งขันอีกรายการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นระดับเยาวชนให้ได้มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งในด้านการฝึกซ้อมและทักษะการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและถูกวิธี ทำให้นักกีฬาได้มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาตนเองให้มีมาตรฐานสูงขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมในการเตรียมทีมมวยไทยสมัครเล่น ให้มีความพร้อมสำหรับการแข่งขันระดับประเทศและนานาชาติต่อไป

1.5 ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม

1.5.1 ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี และหลักการของการฝึกซ้อมกีฬา จากตำราวารสารเอกสารต่าง ๆ นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ดังต่อไปนี้

เจริญ กระบวนรัตน์ (2532 : 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อม ไว้ว่า การฝึกซ้อม คือ การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยการเร่งเร้ากระตุ้นให้ระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายต้องการทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถขั้นสูงสุดให้นักกีฬาสามารถกระทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนปริมาณความหนักในการฝึกซ้อม ให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสม และต่อเนื่องกันหลายวิธี เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจแน่ใจ แน่ชัด ก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งนี้ เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในของร่างกาย

มงคล แฝงสาเคน (2535 : 283) ได้กล่าวว่า การฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อยกระดับทักษะ และพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพ และประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2524 : 172) กล่าวว่า การฝึกซ้อม คือ การกระตุ้นร่างกายอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งหวังในการพัฒนาร่างกายไปในทางที่มีประสิทธิภาพ ส่วน บุชเชอร์ (Bucher 1968: 282) กล่าวว่า การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับนักกีฬาทุกประเภท เพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมาย และจะทำให้บุคคลได้รับการฝึกซ้อม เกิดความพร้อมก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขัน

โดยสรุปแล้ว การฝึกซ้อมหมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางร่างกายด้วยวิธีต่าง ๆ ซ้ำ ๆ อย่างมีระบบ ระเบียบ และขั้นตอน เพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ดังนั้นการฝึกซ้อมมวยไทยสมัครเล่น หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวด้านร่างกายของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ตั้งแต่เริ่มทำการฝึกซ้อมจนถึงสิ้นสุดการแข่งขัน ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างมีระบบ ระเบียบ และขั้นตอน ให้เหมาะสมกับวัยและขีดจำกัดของแต่ละบุคคล เพื่อรักษาระดับทักษะให้คงที่ หรือปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.5.2 ความสำคัญในการฝึกซ้อม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันว่า เยาวชนและประชาชนได้ให้ความสนใจ การกีฬาเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมีการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาทั้งในภาครัฐและเอกชน เพราะคุณค่าของการเล่นกีฬานั้นได้สร้างคุณภาพของคนอย่างมากหมาย ดังที่

เปรม ติณสูลานนท์ (2525 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า การส่งเสริมกีฬาเป็นการพัฒนา กำลังคนให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีระเบียบวินัย และสมัครสมานสามัคคี ในประเทศใด บุคคลในชาติมีร่างกายสมบูรณ์และมีจิตใจเป็นนักกีฬา ประเทศนั้นย่อมประกอบไปด้วยประชากร ที่มีคุณค่าทั้งสติปัญญาสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้า และธำรงเอกราชให้แก่บ้านเมือง อย่างเต็มที่

เจริญทัศน์ จินตนาเสรี (2542 : 23) กล่าวไว้ว่า การจะพัฒนากีฬานั้นจะต้อง พัฒนาองค์การกีฬาควบคู่กันไปกับการพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา โดยเฉพาะด้านผู้ฝึกสอนซึ่งมีผล โดยตรงต่อการฝึกซ้อมกีฬา

กรวี บุญชัย (2540 : 166) ได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นิติยา เกิดจันทิก และคณะ (2539 : 1) ที่กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬามีทักษะมีประสบการณ์และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี คือการฝึกซ้อมที่ดี

จากความสำคัญในการฝึกซ้อมการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ อันเป็นส่วน สนับสนุนในการฝึกซ้อม ได้แก่การทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬา การจัดเตรียมอุปกรณ์ การฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัวการฝึกซ้อม งบประมาณและสวัสดิการ ตลอดจนทั้งผู้ฝึกสอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะให้การฝึกซ้อมมีผลสัมฤทธิ์สูง

1.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน

1.6.1 บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีม

ในการจัดวางโปรแกรมการฝึกซ้อมของนักกีฬา แต่ละประเภทยานั้นแตกต่างกัน ออกไปตลอดจนระยะในการเตรียมตัวหรือเตรียมทีม นั้นเป็นอิสระของแต่ละทีมจะกำหนด เพราะขึ้นอยู่กับนโยบาย ผู้บริหาร หรือผู้จัดการทีม ที่ให้การสนับสนุน ซึ่งมีส่วนในการผลักดัน และส่งผลกระทบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาให้ดีขึ้น หรือเลวลงได้เหมือนกัน ซึ่งชาติชาย อีสรัมย์ (2525 : 129) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ ดังนี้

ผู้จัดการทีม (Team manager) เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหาร ทีมอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในทีม ทำหน้าที่ตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีม หากมีกรณีที่ต้องประท้วงการตัดสินใจของกรรมการเป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีม นอกจากนั้นยังเป็นสื่อกลางประสานงานทุก ๆ คน ทั้งภายในและภายนอกทีม

การเตรียมทีมของนักกีฬาในประเทศไทยนั้น หลายแห่งยังมอบหน้าที่ให้ผู้จัดการทีมเพียงคนเดียวเพื่อทำงานที่มีอยู่มากมาย ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่คน ๆ เดียวจะทำงานหลาย ๆ อย่างได้ดี นอกจากนั้น งานที่มีลักษณะแตกต่างกันจำเป็นต้องอาศัยบุคคลหลายอาชีพร่วมกันปฏิบัติงานต้องรู้จักแบ่งหน้าที่หรือประยุกต์งานตามอาชีพของเขาเข้ามาสู่การกีฬา อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ดังที่ มงคล แฝงสาเคน (2535 : 205) ได้ให้ความหมายและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่าผู้จัดการทีมเป็นบุคคลที่มีความหมายสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิด เพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหารทีมและเป็นผู้วางแผนนโยบายหลักการสนับสนุนทีมที่มีหน้าที่ ดังนี้

1. พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการกีฬานั้น ๆ เพื่อเป็นนโยบายในการดำเนินงาน ให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง
2. ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่น ๆ วางแผนดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้
3. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม
4. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการจัดหา ปรับปรุง และดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกทางการกีฬา
5. จัดการเกี่ยวกับการขนส่งนักกีฬา
6. อำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้นักกีฬาและผู้รับผิดชอบคนอื่น ๆ
7. ดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณาหาตัวนักกีฬา ร่วมรับผิดชอบคนอื่น ๆ
8. ติดต่อประสานงานทางธุรการต่าง ๆ
9. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม

ผู้จัดการทีมเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าในองค์กรนั้น ซึ่งปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536 : 193)กล่าวถึงบทบาทของผู้จัดการทีมไว้คือ บทบาทตัวเชิด บทบาทผู้นำ และบทบาทผู้ติดตาม ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพวัลย์ ตัณสาฤณ (2530 : 59)

ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้จัดการทีมคือบุคคลที่อำนวยความสะดวกให้แก่ทีมในด้านบริหารทุก ๆ อย่าง

ดังนั้น ผู้จัดการทีมมวยไทยสมัครเล่น หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารทีมมวยไทยสมัครเล่น ร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง ในการเตรียมทีม ตั้งแต่เริ่มทำการฝึกซ้อม จนเสร็จสิ้นการแข่งขัน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การเตรียมทีมกีฬาที่จะทำให้ทีมดี มีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จในการแข่งขันเป็นที่รู้จักของสังคม และวงการกีฬา ย่อมมาจากการจัดการทีมที่ เช่น การวางแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน และการประเมินผล มีการประชุมปรึกษาหารือเป็นระยะ ๆ กำหนดหน้าที่แน่นอน ในทีมรับผิดชอบและแบ่งงานรับผิดชอบ ให้แก่ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ กรรมการอื่น ๆ เพื่อให้การทำงานของทีมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และนำทีมไปสู่จุดหมายให้ดียิ่งขึ้น

1.6.2 บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจรองจากผู้จัดการทีมในการปฏิบัติงานโดยทั่วไป แต่เป็นผู้ที่มีอำนาจเต็มในการควบคุมดำเนินเกี่ยวกับการสอนและการฝึกซ้อม ทั้งในระหว่าง การฝึกซ้อมและการแข่งขันสำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันเพราะสาเหตุหลายประการที่เป็นตัวกำหนด เช่น การศึกษา พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมของสังคม ประสบการณ์ด้านการกีฬา และอื่น ๆ ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนด จิตสำนึก ความเชื่อมั่นและแนวทางการดำเนินชีวิตตลอดจนหลักการฝึกกีฬาของผู้ฝึกสอน แต่ละคน

ผู้ฝึกสอน (Coach) (ประเทือง สุวรรณโฆษิต, 2534 : 26) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้ทำหน้าที่สอนเกี่ยวกับการกีฬา เปรียบเหมือนผู้ควบคุมกีฬา ส่วน(อุตร รัตนภักดิ์, 2540 : 1) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช คือ บุคคลซึ่งทำหน้าที่ฝึกฝนอบรม พัฒนาเทคนิค และทักษะกีฬา เพื่อนำนักกีฬาหรือทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาจะมีผลกระทบต่อนักกีฬาที่รับผิดชอบ ในการฝึกซ้อม ดังที่ พีระพงศ์ บุญศิริ (2533 : 83) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้ฝึก และสอนนักกีฬา ปรับปรุง พัฒนานักกีฬา ให้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะทางกีฬา สถิติปัญหา อาหารมณั สังคม รวมทั้งคุณธรรม เพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขันหรือการเล่นกีฬา นับว่ามีความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

เจษฎา เจียรณัย (2533 : 13) กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช คือผู้ที่ทำหน้าที่ สร้างสรรค์หรือจัดตัวผู้เล่นและระบบการเล่นของทีมที่ตนรับผิดชอบ ส่วนบัณฑิต หาญธงชัย (2539 : 6) ได้กล่าวว่าผู้ฝึกสอนหรือโค้ช คือ บุคคลที่ทำทีมกีฬาหรือฝึกสอนกีฬา เริ่มต้นตั้งแต่ การฝึกซ้อมจนเสร็จสิ้นการแข่งขัน นอกจากนั้นยังต้องเป็นผู้บริหารที่ดีด้วย ต้องรับผิดชอบ ทุกอย่างในทีมกีฬา

ฟรอสต์ (Frost 1970 : 7) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง ครูพลศึกษา นั่นเอง เพราะทำหน้าที่ส่งเสริมให้บุคคลเล่นกีฬา หรือทำกิจกรรมการเคลื่อนไหว

จากความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬาที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้และความสามารถของบุคคลรวมกันอันที่จะก่อให้เกิด กระทำกิจกรรมหรือพัฒนาการที่ดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ และสามารถถ่ายทอด ฝึกสอน ให้แก่นักกีฬาได้ รวมทั้งสามารถจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติ ฝึกฝน และทำการแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬามีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนานักกีฬาหรือทีม กีฬาไปสู่ความสำเร็จได้ ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ เสียสละ มีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความยาก ลำบาก สิ่งเหล่านี้ คือคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ดี

1.7 หลักการในการฝึกซ้อมมวยไทย

การฝึกนักมวยที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เพื่อการแข่งขันหรือเพื่อปรับปรุง สมรรถภาพ ของนักมวยให้ดียิ่งขึ้น จะต้องยึดหลักและกฎเกณฑ์ทางด้านต่าง ๆ เช่น กฎเกณฑ์ ทางสรีรวิทยาการฝึกจะต้องพยายามให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางระบบต่าง ๆ ในร่างกายให้ มากที่สุด และเหมาะสมกับภาพของกิจกรรม รวมทั้งความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อให้นัก มวยบรรลุจุดมุ่งหมายที่คาดไว้ การจัดวางตารางการฝึกจะต้องพยายามให้เป็นตามหลักการฝึก ทั้งทางด้านร่างกาย และด้านจิตวิทยาก็มีส่วนสำคัญมากในการฝึกกีฬามวยไทย เพราะความ เบื่อหน่ายความจำใจ ความผิดหวัง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่มีผลต่อการฝึกมาก และสิ่งที่ขาดไม่ได้ใน การฝึกเพื่อให้การฝึกได้รับผลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพผู้ฝึกต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ทักษะ ต่าง ๆ ด้วย ดังที่ สุรสิทธิ์ มิตราวงศ์ (2542 : 22 - 28) กล่าวถึง หลักการฝึกมวยไทย ดังนี้

1. การฝึกมวยไทยต้องพยายามรบกวนระดับความมั่นคงสภาวะภายในของ ร่างกายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กล่าวคือจะต้องฝึกหนักให้เหนื่อย มีการปรับการไหลเวียน โลหิต ระบบการหายใจ และการทำงานของระบบประสาทกล้ามเนื้อ พยายามให้ร่างกายใช้ สารอาหารที่สะสมไว้ให้มากขึ้น ระบบไหลเวียนเปลี่ยนระดับการทำงานมากขึ้น มีการลด และเพิ่มความเป็นกรดเป็นด่างของของเหลวในร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงธาตุต่าง ๆ เช่น โซเดียม โพแทสเซียม และกลูโคส ทั้งนี้เพื่อจะรบกวนระบบความมั่นคงของสภาวะ ในร่างกายให้ เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อให้ร่างกายปรับระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับสภาพ การฝึกให้มากยิ่งขึ้น

2. การฝึกมวยไทยจะต้องพยายามให้เกิดความเคยชิน กล่าวคือจะต้องทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอในสภาพคล้ายการแข่งขันชกมวยจริง ๆ ฝึกให้เกิดความเคยชินเพื่อให้ร่างกายปรับเข้า หาสภาพของการแข่งขันกีฬามวยไทยที่แท้จริง ระบบต่าง ๆ จะปรับตัวให้ทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความหนักของงานและความยาวนานของเวลาในการแข่งขัน เช่น การระบายความร้อนทางเหงื่อทางระบบไหลเวียนโลหิต การปรับตัวของระบบประสาท

และระบบกล้ามเนื้อรวมทั้งการใช้พลังงานต่าง ๆ อย่างเหมาะสมด้วย

3. การฝึกต้องคำนึงถึงหลักการเพิ่มงาน กล่าวคือ จะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก หรือเริ่มจากงานน้อยไปหางานมาก หรืองานเบาไปหางานหนัก แต่การเพิ่มนั้นต้องตรวจสอบ ลักษณะความแตกต่างและสถานะภาพของนักมวยแต่ละคนด้วย การเพิ่มควรเว้นอย่างน้อย 1 - 2 สัปดาห์อัตราการเพิ่มจะเป็นสัดส่วนกับงานที่จะทำ และควรทำสถิติของผลการฝึกแต่ละครั้งไว้ถ้าเพิ่มงานแล้วความสามารถเพิ่มขึ้นก็ปล่อยให้ทำงานนั้นไปก่อนระยะหนึ่งจนกว่า ผลของการฝึกจะคงที่จึงค่อย ๆ เพิ่มงานอีก ถ้าเพิ่มแล้วผลของการฝึกไม่ดีขึ้นเลย ก็ควรกลับมาฝึกในอัตราเดิมไปก่อน จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในผลของการฝึก การเพิ่มงานอย่าเพิ่มมากในคราวเดียว จะต้องค่อย ๆ เพิ่มและคอยสังเกตผลของการฝึกว่าเปลี่ยนแปลงในทางดีขึ้นหรือ ลดลง งานที่เพิ่มหรืองานที่ให้ให้นักมวยฝึกนั้น อย่าให้น้อยหรือมากเกินไปจะต้องให้พอดีกับการปรับปรุงและพัฒนาของนักมวยจึงจะให้ผลมากที่สุด

การเพิ่มงานที่พอดีไม่หนักเกินไปหรือน้อยเกินไปนั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบ 3 ประการคือ

3.1 ความหนักของงาน ในการฝึกมวยไทยจะฝึกความหนักของงานในรูปของความเป็นจริงในการแข่งขันชกมวย การออกไม้มวยไทยอย่างรวดเร็วคิดเป็นจำนวนครั้งในแต่ละยก นอกจากนี้ยังพยายามวัดความหนักของงานในรูปของน้ำหนักของไม้มวยที่ใช้ออกไปด้วย ในแต่ละครั้งของการฝึกพยายามให้ใช้ไม้มวยอย่างรวดเร็วที่สุด มีจำนวนครั้งมากที่สุด และน้ำหนักมากที่สุดการฝึกมวยไทยนิยมฝึกความหนักของงานประมาณ 90 - 100 เปอร์เซ็นต์ และถ้าหากนักมวยอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์เต็มที่ก็สามารถฝึกโดยใช้งานมากกว่าสภาพเป็นจริง เช่น ใช้น้ำหนักถ่วงข้อเท้า ข้อมือ ในขณะที่ฝึกซ้อมเหล่านี้เป็นต้น

3.2 เวลาในการฝึก เวลาในการฝึกนั้นมีความหมายรวมทั้งการอบอุ่นร่างกายการฝึกและการอบอุ่นร่างกายหลังการฝึกซ้อมด้วย เนื่องจากกิจกรรมการแข่งขันชกมวยเป็นกิจกรรมที่มีการปะทะกัน จะต้องอาศัยทั้งความแข็งแรงและความทนทานอย่างมาก ตลอดเวลาการแข่งขัน 25 นาที ชก 3 นาที พัก 2 นาที และความหนักของงานในการแข่งขันชกมวยก็ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายและความสามารถของคู่แข่งขันด้วย ดังนั้น การฝึกในแต่ละครั้งควรใช้เวลาในการฝึกหนัก 1 - 2 ชั่วโมง ซึ่งรวมทั้งเวลาในการพักแต่ละช่วงของการฝึกด้วย แต่ถ้าต้องการความอดทนจะต้องฝึกโดยใช้เวลานานกว่านี้

3.3 วันที่ทำการฝึก การฝึกมวยไทยนิยมฝึกทุกวัน โดยหยุดพักในวันเสาร์-อาทิตย์ แต่ตามหลักการฝึกแล้ว ฝึกวันเว้นวันหรือฝึก 2 วัน พัก 1 วัน จะได้ผลดีกว่า แต่การฝึก 2 วัน พัก 1 วัน นั้นจะต้องฝึกหนักจริง ๆ ชนิดของการใช้ไม้มวยไทยหรือประเภทของมวยไทย ในบางครั้งการฝึกมวยไทยจะฝึกการใช้มวยไทยทุก ๆ อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ แต่ถ้าเวลาในการฝึกไม่เอื้ออำนวยให้ จึงนิยมฝึกเน้นหนักตามแนวทางการแก้ทางมวยของคู่แข่งขัน เช่น ชกกับมวยหมัดซ้ายหนัก จะต้องฝึกหัดให้เตะขวาอย่างรวดเร็ว และรุนแรงแล้วถอยหนี

ไม่พยายามทำให้คู่แข่งเข้าใกล้หรือไม่พยายามอยู่ในระยะหมัดซ้ายของคู่แข่ง หรือพยายามจดขวากออกโดยเอาเท้าขวาวางไว้ข้างหน้าเตะขวา ถีบขวา ฟันตอกขวารวดเร็วและรุนแรง หมุนตัวออกทางซ้ายตลอดเวลา หรือถ้าฝึกมวยที่ถนัดเข้าเป็นไม้มวยสำคัญ ผู้ฝึกก็ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ฝึกการเข้าไปประจบปล้ำตีเข้ากับคู่ซ้อมโดยเฉพาะเมื่อทราบว่าคู่ต่อสู้เป็นมวยที่ไม่ชอบการปล้ำประจบตีเข้า และมักจะแพ้มวยประจบตีเข้า การฝึกแบบนี้ก็จะได้ผลดียิ่งขึ้น ดังนั้นการฝึกที่ดีจึงต้องขึ้นอยู่กับสภาพของการใช้ ไม้มวยไทยในการที่จะฝึกซ้อมเพื่อนำไปใช้แข่งขันจริง ๆ ด้วย

4. การฝึกจะต้องคำนึงถึงความเฉพาะเจาะจง หมายถึง การฝึกเตรียมสภาพร่างกายให้ปรับตัวเข้ากับสภาพการของการใช้ไม้มวยและทักษะนั้น ๆ เช่น ในด้านความแข็งแรง ความทนทานและการใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เป็นประโยชน์ ในการฝึกมวยเข้า จะต้องเล่นกล้ามเนื้อท้องให้แข็งแรง บริหารกล้ามเนื้อท้องให้มาก การฝึกมวยเตะจะต้องบริหารกล้ามเนื้อขาให้มาก ๆ และการฝึกมวยหมัดจะต้องบริหารกล้ามเนื้อไหล่และแขนให้มาก ๆ นอกจากนั้นยังจะต้องฝึกการใช้ไม้มวยยาว เมื่อคู่แข่งใช้ไม้มวยสั้นเพื่อให้สามารถโต้เปรียบคู่ต่อสู้เมื่อแข่งขันจริง

5. การฝึกจะต้องให้เกิดความชำนาญ การฝึกมวยไทยในแต่ละท่าจะต้องให้ผู้ฝึกเกิดทักษะความชำนาญ เพราะถ้านักมวยเกิดทักษะ ความชำนาญแล้ว จะใช้พลังงานในการทำกิจกรรมนั้น ๆ น้อยกว่าแต่มีประสิทธิภาพมากกว่า นอกจากนั้นเวลาเข้าแข่งขันจริงจะมีความเชื่อมั่นสูงกว่า ทำให้ผลของการแข่งขันประสบผลสำเร็จมากกว่า และความแน่นอนในการแข่งขันสูงกว่า

6. การฝึกแต่ละครั้งจะต้องมีเวลาสำหรับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ จะช่วยทำให้ร่างกายของนักมวยมีการนำเอาสารอาหารไปปรับปรุงเสริมสร้างและซ่อมแซมส่วนต่าง ๆ ในร่างกายให้อยู่ในสภาพเดิมหรือดีขึ้นกว่าเดิม ตามปกติแล้วนักมวยควรฝึกหนัก 2 วัน ติดต่อกันแล้วพัก 1 วัน หรือ ฝึกวันเว้นวันก็ได้ การพักผ่อนอย่างเพียงพอร่างกายจะสร้างโปรตีน เก็บสะสมพลังงาน A.T.P., Glycogen, Glucose. ตามหลักวิชาการแล้วสารอาหารจะกลายเป็น A.T.P., Glycogen ได้อย่างสมบูรณ์นั้นจะใช้เวลาประมาณ 36 - 48 ชั่วโมง

7. การฝึกจะต้องฝึกตลอดปี หรือฝึกระยะยาวจึงจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการฝึก เพราะการที่ร่างกายจะปรับให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของการฝึกได้นั้นจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 2-3 เดือน หรือมากกว่านั้น ระยะแรกควรฝึกในด้านสมรรถภาพและความทนทาน ระยะต่อมาควรมากขึ้น ระยะสุดท้ายก่อนแข่งขันควรเพิ่มความเร็ว และความแข็งแรงให้มากยิ่งขึ้น ในการฝึกมวยไทยจะต้องฝึกเน้นทักษะกีฬามวยไทยตลอดปี รวมทั้งกลวิธีด้วยนอกจากจะฝึกตามโปรแกรม การฝึกตลอดปี และฝึกตามหลักการฝึกแล้ว เชื้อชาติ อายุ และลักษณะของร่างกายยังเป็นข้อจำกัดในความสามารถของนักมวยอีกด้วย

8. รับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย อาหารที่รับประทานควรจะต้องให้ถูกต้องตามความต้องการของร่างกายและความเคยชินของแต่ละบุคคล ซึ่งมีหลักอยู่ว่า อาหารแต่ละมื้อจะต้องมีสารอาหารที่จำเป็นครบถ้วนและอาหารมื้อแรกหลังจากฝึกหนักจะต้องเป็นอาหาร ที่มีโปรตีนสูง มื้อต่อไปควรเป็นอาหารที่มีคาร์โบไฮเดรตสูง ชนิดของอาหารอาจจะสลับสับเปลี่ยนกันไปเพื่อไม่ให้เกิดการเบื่ออาหาร

นักมวยส่วนมากจะควบคุมน้ำหนักของตนเอง ดังนั้นการรับประทานอาหารจึงต้องถือเป็นเรื่องสำคัญมาก จะต้องรับประทานอาหารให้ได้ปริมาณเหมาะสมกับพลังงานที่ใช้ไปในการฝึกซ้อมแต่ละวัน ไม่ควรรับประทานอาหารมากกว่าการใช้พลังงาน เพราะจะทำให้น้ำหนักเพิ่มได้ การควบคุมน้ำหนักควรใช้เวลายาวนานไม่ควรอดอาหารในทันทีทันใดหรือภายในวันสองวันจะมีผลเสียต่อร่างกายและจิตใจมาก ควรจะลดสารอาหารประเภทแป้งและน้ำตาลหันไปรับประทานผักผลไม้และโปรตีนแทน และลดปริมาณการดื่มน้ำลง

9. การฝึกซ้อมจะต้องระวังการฝึกซ้อมเกิน การซ้อมเกินหมายถึง การที่นักมวยฝึกซ้อมมากเกินไป หนักเกินไป แทนที่การฝึกจะได้ผลดีกลับได้ผลตรงข้าม เช่น สถิติลดลง จำนวนครั้งในการใช้ไม้มวยลดลง ความหนักหน่วงรุนแรงในการใช้ไม้มวยลดลงสมรรถภาพทางกายลดลง เหนื่อยง่าย นอนไม่หลับ หงุดหงิด น้ำหนักลด เบื่อการฝึกซ้อม หงอยเหงา เบื่ออาหาร ผู้ฝึกจะต้องงดการฝึกซ้อมชั่วคราวให้นักมวยได้พักผ่อน และพาไปทัศนศึกษา ทำให้จิตใจสดชื่นเบิกบานเพื่อเรียกเอาความสดชื่นเบิกบานกระปรี้กระเปร่ากลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

การ์รี่ (Gary. 1977 : 3184 - A) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกา ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ฤดูหนาวครั้งที่ 12 ปี ค.ศ. 1976

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาส่วนมากมาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นสูง ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังได้ชี้ให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมของนักกีฬานักกีฬาจะมีความก้าวหน้า และประสบความสำเร็จในด้านการกีฬาจะต้องมีฐานะทางการเงินและทางสังคม เป็นส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น คุณภาพ ของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขันระดับสมองในเชิงกีฬา เป็นต้น การสนับสนุนของญาติ เพื่อผู้ฝึก จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬา ทำให้โอกาสในการที่จะประสบผลสำเร็จของนักกีฬามากขึ้น

คอนแนลลี (Connally, 1983 อ้างถึงในสุชาติ. 2534 : 70) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การสังเกตพฤติกรรมอย่างมีระบบของหัวหน้าโค้ชฟุตบอลทีมชนะเลิศระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของหัวหน้าโค้ชฟุตบอลทีมชนะเลิศในช่วงของการฝึกซ้อม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมอย่างมีระบบ 11 ประการ กับโค้ชที่เคยชนะเลิศ 10 คน ในปี 1982 จากเมืองฟีนิกซ์ รัฐอริโซนา โค้ชแต่ละคนจะถูกสังเกตพฤติกรรมช่วงก่อนการแข่งขัน ช่วงต้นของการแข่งขัน และช่วงท้ายของการแข่งขัน อีกส่วนหนึ่งเป็นการสังเกตในขณะที่ฝึกซ้อม แบ่งเป็นการอบอุ่นร่างกาย การรวมกลุ่ม การเล่นเกม หรือการสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่า

คะแนนรวมใน 1 นาที ของการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ในช่วงก่อนการแข่งขันสูงกว่าช่วงอื่น ๆ อีก 2 ช่วง พฤติกรรม 4 ใน 11 ประการ คือการชมเชย การตำหนิ การสอน และการแสดงแบบอย่างที่ดี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างช่วงก่อนการแข่งขันสูงกว่าช่วงอื่น ๆ และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างช่วงต้นของการแข่งขันกับช่วงสิ้นสุดการแข่งขัน ส่วนการอบอุ่นร่างกายและการสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกับโค้ชน้อยกว่า การรวมกลุ่มและการเล่นเกม สำหรับพฤติกรรมการสอนเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมากในทุก ๆ ช่วงของฤดูกาล การใช้พฤติกรรมการเร่งเร้าใช้มากในทุกส่วนของการฝึกซ้อม การชมเชยนั้นถูกใช้มากกว่าการตำหนิ ซึ่งใช้มากในส่วนของการรวบรวมกลุ่ม ในขณะที่การตำหนิมักจะใช้ในการเล่นทีม แต่ก็ไม่มีส่วนไหนที่มีการใช้การตำหนิมากกว่าการชมเชย

สติทเชอร์ (Stitcher, 1989 : 108) ได้ศึกษาเรื่องผลการกำหนดในการเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬา จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อกำหนดเป้าประสงค์ว่าจะมีผลต่อการเล่นกีฬาในสภาพแวดล้อมเป็นจริงตามธรรมชาติและแบบแข่งขันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกทีมลาครอส (Lacrosse) จำนวน 24 คน ของสมาคมกีฬาอุดมศึกษา ระดับวิทยาลัย ค ที่กำหนดให้เป็นกลุ่มประสงค์ และกลุ่มที่ต้องทำให้ได้ดีที่สุด หลังจากการประเมินผลการเล่นของกลุ่มตลอดฤดูกาล จำนวน 16 ครั้ง เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในช่วงฤดูก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า ไม่แตกต่างกัน

โช (Cho, 1990 : 1070) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคตินักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมทีมตัวนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามทัศนคตินักกีฬาของสเตปปี ที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ชจำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีมและอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการ

แข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติไต้หวัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านทั่ว ๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี ในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วยอย่างมากในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลี มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
6. โค้ชทีมชาติเกาหลี มีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman, 1991 : 1745) ได้ศึกษาจิตวิทยากีฬาแนวใหม่ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้กระบวนการบำบัดครอบครัว ทฤษฎีและเทคนิคกับการกีฬา การวิจัยนี้ เพื่อต้องการศึกษาวิธีการใหม่ในการทำงานกับทีมนักกีฬา โดยให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาใช้จิตวิทยากีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกซ้อมและเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขัน โดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากับทีมมหาวิทยาลัยครั้งนี้

ผลการวิจัยพบว่า

ทำให้ทราบผลของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นโดยละเอียด ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่นักบำบัดนำไปใช้ในการให้คำปรึกษา

2.2 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา พบว่ามีรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาในระดับต่าง ๆ ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการฝึกซ้อมและต่อผู้ฝึกสอน และปัญหาอุปสรรคในการฝึกซ้อมกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอดังต่อไปนี้

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัญหาการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาที่พบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน คือสถานที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้ง และขาดการตรวจสอบสภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลาและสวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการประสานงานและความร่วมมือ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน

เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดพลานามัย ครูผู้สอนพลศึกษา โรงเรียนในเขตการศึกษา 12 จังหวัดละ 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 70 โรงเรียน และศึกษานิเทศก์พลศึกษาประจำจังหวัดทั้ง 7 จังหวัด

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการให้บริการและส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ครูผู้ควบคุมกีฬาส่วนใหญ่มีโอกาสดำเนินการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย โรงเรียนขาดสนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม สนามแข่งขันมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการบำรุงรักษา นักกีฬาขาดเงินทุนในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนแข่งขัน ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักเรียน งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแข่งขัน และกรรมการผู้ตัดสินมีน้อย

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่าปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬา 5 ด้าน คือ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ด้านสภาพอนามัยในขณะ

ฝึกซ้อม ด้านขวัญและกำลังใจและด้านทั่ว ๆ ไป

ผลการศึกษาพบว่า

เมื่อพิจารณารวมกันทุกภาค ปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อมได้แก่ปัญหาขาดแพทย์ประจำขณะฝึกซ้อม เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่าปัญหาที่อยู่ในระดับมาก มีดังนี้

ภาคเหนือ ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ได้แก่ ปัญหาขาดแพทย์ประจำทีมในขณะฝึกซ้อม ด้านทั่ว ๆ ไป ได้แก่ปัญหาไม่นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่นวีดิทัศน์เกี่ยวกับการกีฬามาใช้

ภาคกลางและภาคอีสาน ด้านสุขภาพอนามัยขณะฝึกซ้อม ได้แก่ปัญหาขาดแพทย์ประจำทีมในขณะฝึกซ้อม

ภาคใต้ ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ได้แก่ ปัญหาขาดแพทย์ประจำทีมในขณะฝึกซ้อม ด้านขวัญและกำลังใจ ได้แก่ที่พักรักษาการเก็บตัวไม่สะดวก ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุนการฝึกซ้อม ด้านทั่ว ๆ ไป ได้แก่ระยะเวลาในการฝึกซ้อมน้อยเกินไป ไม่นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่นวีดิทัศน์ที่เกี่ยวกับการกีฬามาใช้ และขาดการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

สุเมธ พรหมอินทร์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย
2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ประเทือง สุวรรณโมชิต (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 โดยให้แบบสอบถามให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาทีมชาติ จำนวน 70 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคก่อนการเก็บตัวนักกีฬา ระหว่างเก็บตัวนักกีฬา และระหว่างการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

ก่อนเก็บตัวนักกีฬามีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องต่อไปนี้ นักกีฬาติดภาระทำให้มาฝึกซ้อมได้ไม่พร้อมเพียงกัน การวางแผนการสร้างทีมกีฬาระยะยาว นักกีฬามาทำการคัดเลือกตัวน้อย การเรียน การทำงานและครอบครัว ผลตอบแทนและสวัสดิการของผู้ฝึกสอน งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอและมีขั้นตอนการเบิกจ่ายมาก โอกาสในการเสริมสร้างประสบการณ์ในการแข่งขัน โอกาสในการเดินทางไปฝึกซ้อมและเก็บตัว ณ ต่างประเทศ และปัญหาการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ระหว่างการแข่งขัน มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ในเรื่องต่อไปนี้การจัดกรรมการตัดสิน แรงกดดันของเสียงเชียร์ที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน และการตัดสินของกรรมการ

สุชาติ สารผล (2534 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักฟุตบอล ด้วยพระราชทานประเภท ก. โดยใช้แบบสอบถามให้นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ด้วยพระราชทานประเภท ก.ประจำปี พ.ศ. 2534 จำนวน 13 ทีม รวม 126 คน

ผลการวิจัยพบว่า

นักฟุตบอลเห็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านสวัสดิการ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านนักกีฬาหรือเพื่อนร่วมทีม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านสถานภาพส่วนตัว มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และยังพบว่า นักฟุตบอลสโมสรรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจกับนักฟุตบอลสโมสรเอกชนมีปัญหาในด้านสวัสดิการ ด้านผู้ฝึกสอน และด้านสถานภาพส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

มงคลชัย ช่างต่อ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ในการเตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในปัญหาแต่ละด้านของการฝึกซ้อมของนักกีฬาวินิจฉัยพลศึกษา ในการเตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 432 คนเป็นชาย 324 คน หญิง 108 คนจากวิทยาลัยพลศึกษา 9 แห่งใน 12 ประเภทกีฬา โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย t - test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านความปลอดภัย
2. ปัญหาในระดับน้อย คือ ด้านนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ด้านการฝึกทักษะ ด้านอุปกรณ์สถานที่ ส่วนด้านงบประมาณ ด้านโภชนาการ ด้านสุขอนามัย เป็นด้านที่มีปัญหามาก

3. ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 มี 6 ด้านที่ไม่แตกต่างกันคือ ด้านงบประมาณ ด้านความปลอดภัย ด้านสุขภาพอนามัยและสวัสดิการ ยกเว้น 2 ด้าน คือ นักกีฬาและเพื่อนร่วมทีม ด้านโภชนาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประชุม บุญเทียม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทิพย์ชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทิพย์ชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 17 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักกีฬาและผู้ฝึกสอน จำนวน 461 คน ประกอบด้วย นักกีฬาชาย 275 คน นักกีฬาหญิง 130 คน และผู้ฝึกสอน 56 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเดินทางของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปสนามฝึกซ้อม ไม่สะดวก
2. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อม ไม่ได้มาตรฐานและขาดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
3. ผู้จัดการทีมขาดการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคและโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวกและประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ในการขออนุญาตไปทำการฝึกซ้อม และขาดการติดตามผลการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิดและการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬา รวมทั้งการประสานงานด้านธุรการด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พักเก็บตัว ด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ไม่ดีเท่าที่ควร

5. นักกีฬาและผู้ฝึกสอน มีภารกิจรอบค้ว การเรียนหรือการทำงาน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อม

6. ขาดความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนเข้าร่วมรับการฝึกจากสโมสร อนึ่งหน่วยงานต้นสังกัดนำนักกีฬาไปแข่งขันในสนามสโมสรระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม

7. การเบิกจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยง งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการฝึกซ้อมและสวัสดิการฝึกซ้อมล่าช้า

8. การประสานงานระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย กับสมาคมเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ระเบียบและกติกาการแข่งขัน ไม่ดีเท่าที่ควร

9. สมาคมกีฬาขาดการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวอย่างต่อเนื่อง

จะเห็นได้ว่า จากการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการแข่งขันกีฬาและการฝึกซ้อมที่ผ่านมามีปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ ปัญหาในเรื่องงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งปัญหาบุคลากรเอง ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมายังไม่มีผู้ที่ทำการศึกษาถึงสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาในขอบข่ายดังนี้

1. การวางแผนการฝึกซ้อม
2. การกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อม
3. งบประมาณ
4. การประเมินผล

ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการเตรียมนักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันนักกีฬานักเรียนกรุงเทพมหานคร ครั้งต่อไป

ประเสริฐ เรืองตระกูล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน, ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม, ด้านงบประมาณ, และด้านการประเมินผล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ฝึกสอนกีฬาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ซึ่งกำหนดโดยใช้ตารางเลขสุ่มของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหาร จำนวน 208 คน และผู้ฝึกสอนกีฬา จำนวน 208 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้บริหารและผู้ฝึกสอนกีฬาจำนวน 416 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วเหลือจำนวน 384 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92 และนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์หาความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการวางแผน

โดยส่วนใหญ่ทุกโรงเรียนมีสภาพการวางแผนการฝึกซ้อมนักกีฬา อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ย่อยอยู่ในระดับมากที่สุด คือการมีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา (34.19%) รองลงมาคือการตั้งจุดมุ่งหมายในการคัดเลือกนักกีฬา (45.40 %) นักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกตรงตามจุดมุ่งหมาย (43.96 %) การวางแผนการคัดเลือกอย่างมีระบบ (38.79%) วิธีการคัดเลือกนักกีฬาดำเนินตามแผนที่วางไว้ (38.79%) การกำหนดระยะเวลาการฝึกซ้อมจัดทำแผนไว้ล่วงหน้า

(37.35%) การวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (31.60%) และการจัดทำโครงการอย่างต่อเนื่อง (31.03%) จากดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้เกิดปัญหาอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่

2. ด้านโปรแกรมการฝึก

การกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้นและระยะยาวมีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.49%) การเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมไว้อย่างชัดเจน โปรแกรมการฝึกซ้อมตรงตามความต้องการในการฝึกกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (41.09%) การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.20%) โปรแกรมเน้นหนักการ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจมีสภาพอยู่ในระดับมาก (32.18%) การให้ความรู้เรื่องป้องกันบาดเจ็บและรักษาการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันมีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.49%) และโปรแกรมการสอดแทรกคุณลักษณะของกีฬาและกติกา มีสภาพอยู่ในระดับมาก (38.21%) จึงทำให้เกิดปัญหาในระดับน้อย

ส่วนข้อที่มีสภาพอยู่ในระดับน้อย มีดังนี้ มีการเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างชัดเจน (37.06%) โปรแกรมการฝึกซ้อมเป็นไปตามพัฒนาการของนักกีฬา (32.18%) โปรแกรมการฝึกทักษะทดสอบทักษะส่วนบุคคลของนักกีฬา (31.32%) โปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา (30.45%) โปรแกรมการฝึกด้านจิตใจ (เข้มแข็ง) (32.18%) ตารางโปรแกรมโภชนาการมีความเหมาะสมกับนักกีฬา (31.60%) จึงทำให้เกิดปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. ด้านงบประมาณ

ทุกข้อที่เกี่ยวกับงบประมาณ มีสภาพที่อยู่ในระดับน้อย จึงทำให้เกิดปัญหาในระดับมากดังนี้ การจัดสรรงบประมาณในการฝึกซ้อมตลอดระยะเวลาการฝึกซ้อม (29.31%) บุคลากรแลงบประมาณ และอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย (31.03%) ความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณการฝึกซ้อม (30.17%) การจัดสรรงบประมาณซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม (30.74%) สามารถจัดซื้ออุปกรณ์ได้มาตรฐาน (33.62%) งบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่ม (30.45%) งบประมาณค่าพาหนะ (32.18%) งบประมาณการดูแลรักษาพยาบาล เมื่อเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ (32.18%) และงบประมาณด้านอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพ (29.88%) งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก (32.18%)

4. ด้านการประเมินผล

การทดสอบสมรรถภาพเพื่อพัฒนาการของนักกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (34.77%) มีการนำผลการทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก (33.04%) การทดสอบก่อนการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก (27.58%) และการทดสอบระหว่างการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก (35.63%) ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในระดับน้อย

ส่วนข้อที่มีสภาพอยู่ในระดับน้อย คือ การทดสอบทักษะส่วนบุคคลประเภทกีฬา หรือเฉพาะตำแหน่ง (32.47%) และการทดสอบหลังการฝึกซ้อม (35.63%) จึงมีปัญหายอยู่ในระดับมาก

สรุปปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ล้วนเกิดจากความไม่แน่นอนของกรุงเทพมหานคร ในการจัดการแข่งขัน และการจัดสรร รวมทั้งการเบิกจ่ายงบประมาณ

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ). ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีม กีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาด้านต่าง ๆ ในการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษา ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยพัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน รวม 36 คน และนักกีฬา จำนวน 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากคือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบมากที่สุดคือ การทดสอบความพร้อมของทีม โดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ
4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากที่สุดคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
5. ปัญหาด้านสวัสดิการ ที่พบมากที่สุดคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา

จากการวิจัยในต่างประเทศและในประเทศ ที่ผู้วิจัยรวบรวมมาข้างต้น จะพบว่า ปัญหาการฝึกซ้อมกีฬานักกีฬาดังกล่าว มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีหลายสาเหตุ เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณ การเก็บตัวฝึกซ้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในด้านต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมากำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ให้การฝึกซ้อมมวยไทยสมัครเล่นประสบผลสำเร็จ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ได้แก่ ผู้จัดการทีม จำนวน 85 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 170 คน และนักกีฬามวยไทย จำนวน 1,235 คน รวมทั้งหมด จำนวน 1,490 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 208 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ผู้จัดการทีม เขตการศึกษาละ 1 คน จำนวน 13 คน ผู้ฝึกสอน เขตการศึกษาละ 2 คน จำนวน 26 คน นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เขตการศึกษาละ 13 คน จำนวน 169 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม
4. ด้านปัจจัยอื่น ๆ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาและสำรวจแนวความคิด ทฤษฎี จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง
3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (คุณภาพผนวก)
4. นำแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัค (Cron back) ได้ค่าความเชื่อมั่น .87
5. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเขตการศึกษาต่าง ๆ
3. นำแบบแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมาย วัน เวลา ที่จะมารับแบบสอบถามคืน
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน มาตรวจความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มารวบรวมและนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N = แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f = แทนความถี่

% = แทนร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดพบว่า แบบสอบถามที่ได้ทำการสอบถาม จำนวน 208 ฉบับ ได้รับกลับคืนและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 เป็นรายด้านโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในรูปของความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้จัดการทีม (N = 13) ผู้ฝึกสอน (N = 26)
นักกีฬา (N = 169)

สถานภาพ	ผู้จัดการทีม		ผู้ฝึกสอน		นักกีฬา	
	f	%	f	%	f	%
1. อายุ						
ต่ำกว่า 15 ปี	0	0.00	0	0.00	11	6.51
15 ปี	0	0.00	0	0.00	23	13.61
16 ปี	0	0.00	0	0.00	35	20.71
17 ปี	0	0.00	0	0.00	45	27.81
18 ปี	0	0.00	0	0.00	53	31.36
ต่ำกว่า 30 ปี	0	0.00	7	26.92		
31 - 35 ปี	1	7.69	2	7.69		
36 - 40 ปี	1	7.69	7	26.92		
41 ปีขึ้นไป	11	84.62	10	38.46		
2. วุฒิการศึกษา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	15.38	10	38.46		
ปริญญาตรี	8	61.54	16	61.53		
ปริญญาโท	3	23.08	0	0.00		
3. สาขาที่สำเร็จการศึกษา						
พลศึกษา	12	92.31	20	76.92		
สุขศึกษา	1	7.69	6	23.08		

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพ	ผู้จัดการทีม		ผู้ฝึกสอน		นักกีฬา	
	f	%	f	%	f	%
4. มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่						
ปีแรก	0	0.00	0	0.00		
1 - 2 ปี	1	7.69	4	15.38		
3 - 4 ปี	1	7.69	4	15.38		
5 ปีขึ้นไป	11	84.62	18	69.23		
5. เคยเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น						
เคย	9	69.23	16	61.53		
ไม่เคย	4	30.77	10	38.46		
6. เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่น						
เคย	10	76.92	17	65.38		
ไม่เคย	3	23.08	9	34.62		

จากตาราง 1 แสดงว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้จัดการทีม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 คน อายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 อายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 อายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 วุฒิมัธยมศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 วุฒิมัธยมศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 วุฒิมัธยมศึกษาปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.31 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประสบการณ์ 1 - 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 3 - 4 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 เคยเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 ไม่เคยเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ

30.77 เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนมวยไทยสมัครเล่น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 อายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 อายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 61.53 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 1 - 2 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 3 - 4 ปี จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 15.38 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 เคยเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 61.53 ไม่เคยเป็นนักกีฬามวยไทยจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่นจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งคือนักกีฬา จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.51 อายุ 15 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61 อายุ 16 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.71 อายุ 17 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 27.81 อายุ 18 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 31.36

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมมวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

ตาราง 2 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬาของผู้จัดการทีม (N = 13)

รายการ		สภาพที่		ระดับปัญหา					
		เป็นจริง							
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1	สมรรถภาพทางร่างกาย	f	13	0	0	2	6	4	1
	ของนักกีฬาขณะฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	15.38	46.15	30.77	7.69
2	สมรรถภาพทางจิตใจ	f	13	0	0	2	6	3	2
	ขณะฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	15.38	46.15	23.08	15.38
3	บุคลิกภาพของนักกีฬา	f	13	0	0	2	1	4	6
		%	100	0.00	0.00	15.38	7.69	30.77	46.15
4	ความขยัน อดทน ในการ	f	13	0	0	1	5	7	0
	ฝึกซ้อมของนักกีฬา	%	100	0.00	0.00	7.69	38.46	53.85	0.00
5	ความตรงต่อเวลา	f	13	0	0	1	3	6	3
	ในการฝึกซ้อมของ	%	100	0.00	0.00	7.69	23.08	46.15	23.08
	นักกีฬา								
6	การใช้ ทักษะ เทคนิค	f	13	0	0	3	6	4	0
	ในการฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	23.08	46.15	30.77	0.00
7	การฝึกตามโปรแกรม	f	13	0	0	0	5	6	2
		%	100	0.00	0.00	0.00	38.46	46.15	15.38
8	ระเบียบในการฝึกซ้อม	f	13	0	0	2	3	6	2
	ของนักกีฬา	%	100	0.00	0.00	15.38	23.08	46.15	15.38
9	การใช้วิทยาศาสตร์	f	13	0	0	7	5	1	0
	การกีฬาขณะฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	53.85	38.46	7.69	0.00

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 การอยู่ร่วมกับสมาชิก ขณะฝึกซ้อม	f	13	0	0	2	0	5	6
	%	100	0.00	0.00	15.38	0.00	38.46	46.15
รวม	f	130	0	0	22	40	46	22
	%	100	0.00	0.00	16.92	31.60	35.38	16.92

จากตาราง 1 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬา
ของผู้จัดการทีม มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100
ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.38 ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก
คือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาระหว่างฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.85

ตาราง 3 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน
ของผู้จัดการทีม (N = 13)

รายการ		สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 ความรู้ความสามารถ ของผู้ฝึกสอน	f	13	0	0	0	4	7	2
	%	100	0.00	0.00	0.00	30.77	53.85	15.38
2 ประสบการณ์ของ ผู้ฝึกสอน	f	13	0	0	1	2	7	3
	%	100	0.00	0.00	7.69	15.38	53.85	23.08
3 คุณลักษณะของ ผู้ฝึกสอน	f	13	0	0	1	1	4	7
	%	100	0.00	0.00	7.69	7.69	30.77	53.85
4 ความรู้ด้านจิตวิทยา การกีฬาของผู้ฝึกสอน	f	13	0	0	0	8	2	3
	%	100	0.00	0.00	0.00	61.52	15.38	23.08
5 ความรู้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมสมรรถภาพ ทางกายให้แก่นักกีฬา ของผู้ฝึกสอน	f	13	0	0	1	6	3	3
	%	100	0.00	0.00	7.69	46.15	23.08	23.08
6 การวิเคราะห์ข้อ บกพร่องของนักกีฬา	f	13	0	0	2	0	5	6
	%	100	0.00	0.00	15.38	0.00	38.46	46.15
7 วิธีการฝึกซ้อมใหม่ ๆ	f	13	0	0	1	4	7	1
	%	100	0.00	0.00	7.69	30.77	53.85	7.69
8 ความเป็นผู้นำของ ผู้ฝึกสอน	f	130	0	0	0	1	1	11
	%	100	0.00	0.00	0.00	7.69	7.69	84.62
9 ผู้ฝึกสอนอุทิศเวลาให้ กับนักกีฬาอย่างแท้จริง	f	13	0	0	1	3	5	4
	%	100	0.00	0.00	7.69	23.08	38.46	30.77

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 ผู้ฝึกสอนเป็นที่ยอมรับ f ของนักศึกษา		13	0	0	0	1	2	10
	%	100	0.00	0.00	0.00	7.69	15.38	76.92
รวม	f	130	0	0	6	31	46	47
	%	100	0.00	0.00	4.61	23.84	35.38	36.15

จากตาราง 3 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน
 ของผู้จัดการทีม มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100
 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.15 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับ
 ปานกลางคือ ความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬาของผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 61.52

ตาราง 4 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการ
ของการฝึกซ้อมของผู้จัดการทีม (N = 13)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 แผนการฝึกซ้อม	f	13	0	0	0	5	7	1
	%	100	0.00	0.00	0.00	38.46	53.85	7.69
2 การเตรียมการในการฝึกซ้อม	f	13	0	0	1	1	9	2
	%	100	0.00	0.00	7.69	7.69	69.32	15.38
3 ขั้นตอนในการฝึกซ้อม	f	13	0	1	0	4	5	3
	%	100	0.00	7.69	0.00	30.77	38.46	23.08
4 ความพร้อมเพียงนักกีฬาขณะฝึกซ้อม	f	10	3	0	0	0	9	4
	%	76.92	23.08	0.00	0.00	0.00	69.23	30.77
5 ช่วงระยะเวลาเก็บตัวฝึกซ้อม	f	12	1	0	2	2	6	3
	%	92.31	7.69	0.00	15.38	15.38	46.15	23.08
6 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการฝึกซ้อม	f	13	0	0	0	4	7	2
	%	100	0.00	0.00	0.00	30.77	53.85	15.38
7 การฝึกซ้อมหนักเกินไป	f	2	11	0	0	0	4	9
	%	15.35	84.62	0.00	0.00	0.00	30.77	69.23
8 นักกีฬามีคู่ซ้อมที่เหมาะสม	f	8	5	0	3	2	7	1
	%	61.54	38.46	0.00	23.08	15.38	53.85	7.69
9 นักกีฬาพักผ่อนเพียงพอ	f	11	2	0	0	2	2	9
	%	84.62	15.38	0.00	0.00	15.38	15.38	69.23

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 นักกีฬาสามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในรุ่นที่ทำการแข่งขัน	f	11	2	0	9	1	2	1
	%	84.62	15.38	0.00	69.23	7.69	15.38	7.69
รวม	f	106	24	1	15	29	58	35
	%	81.54	18.46	0.76	11.54	16.15	43.84	26.92

จากตาราง 4 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม ของผู้จัดการทีม มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 81.54 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.84 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับปานกลางคือ แผนการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 38.46

ตาราง 5 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ
ของผู้จัดการทีม (N = 13)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	สวัสดิการในเรื่องที่พัก	f 5	8	0	2	1	1	1
	%	38.46	61.54	0.00	15.38	7.69	7.69	7.69
2	งบประมาณสำหรับอาหาร	f 6	7	0	6	3	4	0
	บำรุงตัวนักกีฬา	% 46.15	53.85	0.00	46.15	23.07	30.77	0.00
3	เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม	f 4	9	2	7	2	1	1
	สำหรับนักกีฬา	% 30.77	69.23	15.38	53.85	15.38	7.69	7.69
4	สวัสดิการช่วยเหลือ	f 10	3	0	5	2	6	0
	ค่ารักษาพยาบาลเมื่อ	% 76.92	23.08	0.00	38.46	15.38	46.15	0.00
	นักกีฬาเจ็บป่วย							
	หรือได้รับบาดเจ็บ							
5	ทุนการศึกษาสนับสนุน	f 5	8	1	7	4	1	0
	ให้กับนักกีฬา	% 38.46	61.54	7.69	53.84	30.77	7.69	0.00
6	การประกันสุขภาพและ	f 11	2	0	2	2	7	2
	ประกันอุบัติเหตุให้นักกีฬา	% 84.62	15.38	0.00	15.38	15.38	53.84	15.38
7	ชุดที่ใช้ในการฝึกซ้อม	f 10	3	0	3	1	2	7
	%	76.92	23.08	0.00	23.08	7.69	15.38	53.84
8	งบประมาณในการจัดซื้อ	f 4	9	2	7	3	1	0
	อุปกรณ์ในการเสริมสร้าง	% 30.77	69.23	15.38	53.85	23.08	7.69	0.00
	สมรรถภาพทางกาย							
9	งบประมาณการจัดซื้อ	f 5	8	1	6	4	1	1
	อุปกรณ์ในการทดสอบ	% 38.46	61.54	7.69	46.15	30.77	7.69	7.69
	สมรรถภาพทางกาย							

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 การเรียนเป็นปัญหา ในการฝึกซ้อม	f	13	0	0	7	7	3	0
	%	100	0.00	0.00	53.85	53.85	23.08	0.00
รวม	f	73	57	7	58	28	25	12
	%	56.15	43.85	53.85	44.61	21.54	19.23	9.23

จากตาราง 5 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ ของผู้จัดการทีม มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 56.15 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.61 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ เบี่ยงเบนในการฝึกซ้อม ทุนการศึกษานับสนุนให้กับนักกีฬา งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และการเรียนเป็นปัญหาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.85

ตาราง 6 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬา
ของผู้ฝึกสอน (N = 26)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	สมรรถภาพทางร่างกาย	f 24	2	2	0	11	8	5
	ของนักกีฬาขณะฝึกซ้อม	% 92.30	7.69	7.69	0.00	42.31	30.77	19.23
2	สมรรถภาพทางจิตใจ	f 24	2	0	2	11	7	6
	ขณะฝึกซ้อม	% 92.30	7.69	0.00	7.69	42.31	26.92	23.38
3	บุคลิกภาพของนักกีฬา	f 25	1	0	0	3	9	14
		% 96.16	3.84	0.00	0.00	11.54	34.62	53.84
4	ความขยัน อดทน ใน	f 25	1	0	2	13	6	5
	การฝึกซ้อมของนักกีฬา	% 96.16	3.84	0.00	7.69	50.00	23.07	19.23
5	ความตรงต่อเวลา	f 22	4	0	1	5	16	4
	ในการฝึกซ้อมของ	% 84.62	15.38	0.00	3.84	19.23	61.53	15.38
	นักกีฬา							
6	การใช้ ทักษะ เทคนิค	f 26	0	0	12	9	3	2
	ในการฝึกซ้อม	% 100	0.00	0.00	46.15	34.62	11.54	7.69
7	การฝึกตามโปรแกรม	f 26	0	0	7	11	2	6
		% 100	0.00	0.00	26.92	42.31	7.69	23.07
8	ระเบียบในการฝึกซ้อม	f 24	2	2	5	13	3	5
	ของนักกีฬา	% 92.30	7.69	7.69	19.23	50.00	11.54	19.23
9	การใช้วิทยาศาสตร์	f 23	3	0	17	6	2	1
	การกีฬาขณะฝึกซ้อม	% 88.46	11.54	0.00	65.38	23.07	7.69	3.84

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 การอยู่ร่วมกับสมาชิก	f	25	1	0	1	4	8	14
ขณะฝึกซ้อม	%	96.16	3.84	0.00	3.84	30.77	30.76	53.84
รวม	f	244	16	0	49	85	64	62
	%	93.85	6.15	0.00	18.55	32.99	24.61	23.85

จากตาราง 6 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬาของผู้ฝึกสอน มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 93.85 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.99 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาส่งผลกระทบต่อผู้ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 65.38

ตาราง 7 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน
ของผู้ฝึกสอน (N = 26)

รายการ			สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา			
			มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย น้อยที่สุด
1 ความรู้ความสามารถ ของผู้ฝึกสอน	f	26	0	1	4	12	6	3
	%	100	0.00	3.84	30.77	46.15	23.08	11.54
2 ประสิทธิภาพของ ผู้ฝึกสอน	f	26	0	1	4	5	12	4
	f	26	0	1	4	5	12	4
3 คุณลักษณะของ ผู้ฝึกสอน	f	26	0	0	0	5	13	8
	%	100	0.00	0.00	0.00	19.23	50.00	30.77
4 ความรู้ด้านจิตวิทยา การกีฬาของผู้ฝึกสอน	f	26	0	1	10	11	2	2
	%	100	0.00	3.84	38.46	42.31	7.69	7.69
5 ความรู้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมสมรรถภาพ ทางกายให้แก่นักกีฬา ของผู้ฝึกสอน	f	26	0	2	7	13	3	1
	%	100	0.00	7.69	26.92	50.00	11.54	3.84
6 การวิเคราะห์ข้อ บกพร่องของนักกีฬา	f	26	0	0	1	2	19	4
	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	73.07	15.39
7 วิธีการฝึกซ้อมใหม่ ๆ	f	26	0	0	1	15	7	3
	%	100	0.00	0.00	3.84	57.69	26.92	11.54
8 ความเป็นผู้นำ ของผู้ฝึกสอน	f	26	0	0	0	1	10	15
	%	100	0.00	0.00	0.00	3.84	38.46	57.69
9 ผู้ฝึกสอนอุทิศเวลา ให้กับนักกีฬาอย่างแท้จริง	f	26	0	0	1	2	16	7
	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
	มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 ผู้ฝึกสอนเป็นที่ยอมรับ ของนักศึกษา	f 26	0	0	1	2	8	15
	% 100	0.00	0.00	3.84	7.69	30.77	57.69
รวม	f 260	0	5	29	68	96	62
	% 100	0.00	1.92	11.15	26.15	36.92	23.85

จากตาราง 7 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอน มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.92 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับปานกลางคือ ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้แก่ นักกีฬาของผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 8 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการ
ของการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน (N = 26)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		มากที่สุด	ระดับปัญหา			
		มี	ไม่มี		มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 แผนการฝึกซ้อม	f	26	0	0	1	2	16	7
	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
2 การเตรียมการใน	f	26	0	0	1	2	16	7
การฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
3 ขั้นตอนในการฝึกซ้อม	f	26	0	0	1	2	16	7
	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
4 ความพร้อมเพียงนักกีฬา	f	26	0	0	1	2	16	7
ขณะฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
5 ช่วงระยะเวลาเก็บตัว	f	26	0	0	1	2	16	7
ฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
6 ความรู้ความเข้าใจ	f	26	0	0	1	2	16	7
ในเรื่องการฝึกซ้อม	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
7 การฝึกซ้อมหนักเกินไป	f	26	0	0	1	2	16	7
	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
8 นักกีฬามีคู่ซ้อมที่	f	26	0	0	1	2	16	7
เหมาะสม	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
9 นักกีฬาพักผ่อน	f	26	0	0	1	2	16	7
เพียงพอ	%	100	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 นักกีฬาสามารถควบคุม f	26	0	0	0	1	2	16	7
น้ำหนักให้อยู่ในรุ่น	% 100	0.00	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92
ที่ทำการแข่งขัน								
รวม	f 26	0	0	0	1	2	16	7
	% 100	0.00	0.00	0.00	3.84	7.69	61.54	26.92

จากตาราง 8 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม ของผู้ฝึกสอน มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.54 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 9 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ
ของผู้ฝึกสอน (N = 26)

รายการ		สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	สวัสดิการในเรื่องที่พัก	f 11	15	4	16	4	2	0
	%	42.31	57.69	15.38	61.53	15.38	7.69	0.00
2	งบประมาณสำหรับ	f 11	15	6	14	4	4	0
	อาหารบำรุงตัวนักกีฬา	% 42.31	57.69	23.08	53.85	15.38	15.38	0.00
3	เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม	f 9	17	5	13	4	4	0
	สำหรับนักกีฬา	% 34.62	65.38	19.23	50.00	15.38	15.38	0.00
4	สวัสดิการช่วยเหลือค่า	f 16	10	2	7	4	10	3
	รักษายาบาลเมื่อ	% 61.54	38.46	7.69	26.92	15.38	38.46	11.54
	นักกีฬาเจ็บป่วยหรือ							
	ได้รับบาดเจ็บ							
5	ทุนการศึกษาสนับสนุน	f 11	15	7	13	5	1	0
	ให้กับนักกีฬา	% 42.31	57.69	26.92	50.00	19.23	3.84	0.00
6	การประกันสุขภาพและ	f 16	10	3	7	6	8	2
	ประกันอุบัติเหตุให้	% 61.54	38.64	11.53	26.93	23.08	30.77	7.69
	นักกีฬา							
7	ชุดที่ใช้ในการฝึกซ้อม	f 21	5	0	0	5	7	14
	%	80.77	19.23	0.00	0.00	19.23	26.93	53.85
8	งบประมาณในการจัดซื้อ	f 10	16	8	14	4	0	0
	อุปกรณ์ในการเสริมสร้าง	%38.64	57.69	30.77	53.85	15.38	0.00	0.00
	สมรรถภาพทางกาย							
9	งบประมาณการจัดซื้อ	f 11	15	5	15	5	1	0
	อุปกรณ์ในการทดสอบ	% 42.31	57.69	19.32	57.69	19.32	7.69	0.00
	สมรรถภาพทางกาย							

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 การเรียนเป็นปัญหา	f	22	4	1	8	11	3	3
ในท่ารฝึกซ้อม	%	84.62	15.39	3.84	30.77	42.31	11.53	11.53
รวม	f	138	122	41	107	52	36	22
	%	53.08	46.92	15.77	41.15	20.00	14.62	8.46

จากตาราง 9 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ ของผู้ฝึกสอน มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 53.08 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.15 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ สวัสดิการเรื่องที่พัก คิดเป็นร้อยละ 61.53 รองลงมาคือ งบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คิดเป็นร้อยละ 57.69

ตาราง 10 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬา
ของนักกีฬา (N = 169)

รายการ		สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 สมรรถภาพทางร่างกาย	f	147	22	17	19	29	58	45
ของนักกีฬาขณะฝึกซ้อม	%	86.98	13.02	10.06	11.24	17.75	34.32	26.63
2 สมรรถภาพทางจิตใจ	f	144	25	11	35	56	40	27
ขณะฝึกซ้อม	%	85.21	14.79	6.51	20.7	33.14	23.67	15.97
3 บุคลิกภาพของนักกีฬา	f	166	3	22	26	30	50	41
	%	98.22	1.78	13.02	15.38	17.75	29.58	24.26
4 ความขยัน อดทน ใน	f	158	11	14	20	30	59	46
การฝึกซ้อมของนักกีฬา	%	93.46	6.51	8.28	11.8	17.75	34.91	27.22
5 ความตรงต่อเวลา	f	155	14	13	20	41	58	37
ในการฝึกซ้อมของ	%	91.72	8.28	7.69	11.83	24.26	34.32	21.90
นักกีฬา								
6 การใช้ ทักษะ เทคนิค	f	158	11	16	14	73	27	39
ในการฝึกซ้อม	%	93.49	6.51	9.46	8.2	43.19	15.98	23.08
7 การฝึกตามโปรแกรม	f	157	12	18	25	33	52	41
	%	92.90	7.10	10.65	14.79	19.52	30.77	24.27
8 ระเบียบในการฝึกซ้อม	f	168	1	24	39	56	31	19
ของนักกีฬา	%	96.45	1.18	14.20	23.08	33.13	18.34	11.24
9 การใช้วิทยาศาสตร์	f	144	25	18	70	40	26	15
การกีฬาระหว่างฝึกซ้อม	%	85.21	14.79	4.2.37	41.42	23.67	15.39	15.38

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 การอยู่ร่วมกับสมาชิก	f	162	7	12	23	33	48	52
ขณะฝึกซ้อม	%	95.86	4.14	7.10	13.61	19.52	28.99	30.78
รวม	f	1554	136	165	291	422	450	362
	%	91.95	8.05	9.77	17.22	24.96	26.63	21.42

จากตาราง 10 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านนักกีฬาของนักกีฬา มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 91.95 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.63 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาส่งผลกระทบต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.42

ตาราง 11 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอน
ของนักกีฬา (N = 169)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 ความรู้ความสามารถ ของผู้ฝึกสอน	f	164	5	15	29	52	33	40
	%	97.04	2.96	8.88	17.16	30.77	19.52	23.67
2 ประสบการณ์ของผู้ฝึกสอน	f	152	17	19	16	29	68	35
	%	89.94	10.06	11.24	9.47	17.16	40.22	21.89
3 คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน	f	159	10	14	24	33	64	34
	%	94.08	5.92	8.28	14.20	19.52	37.87	20.12
4 ความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬา ของผู้ฝึกสอน	f	153	16	19	31	55	34	30
	%	90.53	9.74	11.24	18.34	32.18	20.22	17.75
5 ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริม สมรรถภาพทางกายให้แก่ นักกีฬาของผู้ฝึกสอน	f	151	18	24	29	53	34	29
	%	89.35	10.65	14.20	17.17	31.35	20.12	17.16
6 การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ของนักกีฬา	f	158	11	20	33	30	60	26
	%	93.49	6.15	11.84	19.52	17.75	35.50	15.38
7 วิธีการฝึกซ้อมใหม่ ๆ	f	153	16	17	25	45	45	37
	%	90.53	9.47	10.06	14.79	26.63	26.63	21.89
8 ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน	f	164	5	21	22	23	34	69
	%	97.04	2.96	12.43	13.02	13.61	20.12	40.83
9 ผู้ฝึกสอนอุทิศเวลาให้กับ นักกีฬาอย่างแท้จริง	f	156	13	16	19	28	64	42
	%	92.31	7.69	9.47	11.24	16.57	37.86	24.86

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 ผู้ฝึกสอนเป็นที่ยอมรับ ของนักกีฬา	f	163	6	14	17	25	41	72
	%	96.45	3.55	8.28	10.06	14.79	24.26	42.60
รวม	f	1573	117	179	245	373	477	416
	%	93.08	11.70	10.59	14.50	22.06	28.22	24.62

จากตาราง 11 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านผู้ฝึกสอนของนักกีฬา มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 93.08 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.22 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 19.52 ความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอน และความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้แก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 17.17

ตาราง 12 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการ
ของการฝึกซ้อมของนักกีฬา (N = 169)

รายการ		สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 แผนการฝึกซ้อม	f	159	10	16	18	35	60	40
	%	94.08	5.92	9.46	10.65	20.71	35.51	23.67
2 การเตรียมการใน การฝึกซ้อม	f	157	12	15	21	42	48	43
	%	92.90	7.10	8.87	12.42	24.85	23.07	25.45
3 ขั้นตอนในการฝึกซ้อม	f	160	9	11	22	39	53	44
	%	94.67	5.33	6.50	13.02	23.08	31.36	26.04
4 ความพร้อมเพียงนักกีฬา ขณะฝึกซ้อม	f	91	78	14	20	62	42	31
	%	53.85	3.55	8.28	11.84	36.69	24.85	18.34
5 ช่วงระยะเวลาเก็บ ตัวฝึกซ้อม	f	127	42	12	17	35	55	50
	%	75.15	24.85	7.10	10.06	20.71	32.54	29.59
6 ความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการฝึกซ้อม	f	159	10	16	66	36	29	22
	%	94.08	5.92	9.47	39.05	21.30	17.16	13.02
7 การฝึกซ้อมหนักเกินไป	f	135	34	12	20	38	40	59
	%	79.88	20.12	7.11	11.84	22.48	23.66	34.91
8 นักกีฬามีคู่ซ้อมที่เหมาะสม	f	149	20	15	18	42	42	52
	%	88.17	11.83	8.88	10.65	24.85	24.85	30.77
9 นักกีฬาพักผ่อนเพียงพอ	f	156	13	17	17	36	34	65
	%	92.31	7.69	10.06	10.06	21.30	20.12	39.06

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 นักกีฬาสามารถควบคุม	f	157	12	22	67	35	18	27
น้ำหนักให้อยู่ในรุ่น	%	92.90	7.10	13.01	39.65	20.72	10.65	15.97
ที่ทำการแข่งขัน								
รวม	f	1450	240	150	286	400	420	433
	%	85.80	14.20	8.88	16.93	23.67	24.90	25.61

จากตาราง 12 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม ของนักกีฬา มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 85.80 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.61 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมากคือ นักกีฬาสามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในรุ่นที่ทำการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 39.65 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 39.05

ตาราง 13 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ
ของนักกีฬา (N = 169)

รายการ		สภาพที่ เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	สวัสดิการในเรื่องที่พัก	f 73	96	6	56	40	35	32
		% 43.20	56.80	3.56	33.13	23.69	20.70	18.93
2	งบประมาณสำหรับอาหาร	f 85	84	24	60	32	34	19
	บำรุงตัวนักกีฬา	% 50.30	49.70	14.20	35.61	18.93	20.12	11.24
3	เบี่ยงเลียงในการฝึกซ้อม	f 78	91	19	56	34	27	33
	สำหรับนักกีฬา	% 46.15	53.85	11.25	33.13	20.11	15.98	19.53
4	สวัสดิการช่วยเหลือค่ารักษา	f 136	33	13	28	38	58	32
	พยาบาลเมื่อนักกีฬาเจ็บป่วย	% 80.47	19.53	7.69	16.57	22.51	32.32	18.94
	หรือได้รับบาดเจ็บ							
5	ทุนการศึกษาสนับสนุน	f 57	112	32	46	26	44	21
	ให้กับนักกีฬา	% 33.73	66.27	18.94	27.22	15.38	26.03	12.43
6	การประกันสุขภาพและ	f 120	49	13	36	42	54	24
	ประกันอุบัติเหตุให้นักกีฬา	% 71.01	28.99	7.69	21.30	24.85	31.95	14.23
7	ชุดที่ใช้ในการฝึกซ้อม	f 143	26	17	26	39	29	57
		% 84.62	15.38	10.06	15.38	23.08	17.16	34.32
8	งบประมาณในการจัดซื้อ	f 68	101	15	68	30	33	22
	อุปกรณ์ในการเสริมสร้าง	% 41.24	59.76	8.88	40.82	17.15	19.53	13.02
	สมรรถภาพทางกาย							
9	งบประมาณการจัดซื้อ	f 64	105	27	57	33	18	24
	อุปกรณ์ในการทดสอบ	% 37.87	62.13	15.98	33.72	19.48	16.56	14.20
	สมรรถภาพทางกาย							

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ		สภาพที่เป็นจริง		ระดับปัญหา				
		มี	ไม่มี	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10 การเรียนเป็นปัญหา ในการฝึกซ้อม	f	126	43	13	54	35	44	23
	%	74.56	25.44	7.69	31.96	20.71	26.03	13.61
รวม	f	950	740	179	488	349	386	288
	%	56.22	43.78	10.60	28.87	20.65	22.63	17.10

จากตาราง 13 แสดงว่า

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นด้านปัจจัยอื่น ๆ ของนักกีฬา มีสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 56.22 ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 28.87 และปัญหารายข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย คิดเป็นร้อยละ 40.82 และงบประมาณสำหรับอาหารบำรุงตัวนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 35.61

สำหรับข้อมูลตอบแบบสอบถามในตอนที 3 ที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ
ทั้ง 4 ด้าน โดยส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามเสนอแนะดังนี้

- 1 ด้านนักกีฬาที่มีข้อเสนอแนะดังนี้
 - 1.1 ควรได้รับการฝึกซ้อมให้มาก ๆ
 - 1.2 ควรเพิ่มวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อมให้มาก
 - 1.3 ควรควบคุมน้ำหนักให้ดี
- 2 ด้านผู้ฝึกสอนมีข้อเสนอแนะดังนี้
 - 2.1 ผู้ฝึกสอนควรมีจิตวิทยาให้มากขึ้น
 - 2.2 ควรมีวิธีการจัดรูปแบบการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ
- 3 ด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมมีข้อเสนอแนะดังนี้

ควรปรับปรุงกระบวนการให้ดีขึ้นกว่าเดิมโดยเฉพาะเรื่องน้ำหนัก
- 4 ด้านปัจจัยอื่น ๆ มีข้อเสนอแนะดังนี้
 - 4.1 ควรจัดหาอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
 - 4.2 ควรประสานงานด้านการเรียน การสอน ของนักกีฬาเพื่อไม่ให้ขาดเรียน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ได้แก่ ผู้จัดการทีม จำนวน 85 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 170 คน และนักกีฬามวยไทย จำนวน 1,235 คน รวมทั้งหมด จำนวน 1,490 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 208 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ผู้จัดการทีม เขตการศึกษาละ 1 คน จำนวน 13 คน ผู้ฝึกสอน เขตการศึกษาละ 2 คน จำนวน 26 คน นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เขตการศึกษาละ 13 คน จำนวน 169 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม
4. ด้านปัจจัยอื่น ๆ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended)

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจแบบสอบถาม
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเขตการศึกษาต่าง ๆ
3. นำแบบแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมาย วัน เวลา ที่จะมารับแบบสอบถามคืน
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

วิธีการจัดกระทำข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน มาตรวจความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มารวบรวมและนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 7 - 14 กุมภาพันธ์ 2547 ณ จังหวัดขอนแก่น ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 208 คน แบ่งเป็นผู้จัดการทีม 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ผู้ฝึกสอน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 นักกีฬา 169 คนคิดเป็นร้อยละ 81.25 ผู้จัดการทีมอายุระหว่าง 31 - 35 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 อายุระหว่าง 36 - 40 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 อายุ 41 ปีขึ้นไป 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.29 ผู้ฝึกสอน อายุต่ำกว่า 30 ปี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.65 อายุระหว่าง 31 - 35 ปี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.96 อายุระหว่าง 36 - 40 ปี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.65 อายุ 41 ปีขึ้นไป 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.81 นักกีฬา อายุต่ำกว่า 15 ปี 11คน คิดเป็นร้อยละ 5.29 อายุ 15 ปี 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.06 อายุ 16 ปี 35 คน คิดเป็นร้อยละ 16.83 อายุ 17 ปี 47 คน คิดเป็นร้อยละ 22.59 อายุ 18 ปี 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.48 คน

ส่วนระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้จัดการทีม วุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.96 วุฒิมัธยมศึกษาปริญญาตรี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 วุฒิปริญญาโท 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.44 ผู้ฝึกสอน วุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.81 วุฒิปริญญาตรี 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

สาขาที่สำเร็จการศึกษา ผู้จัดการทีม วุฒิทางพลศึกษา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.77 วุฒิทางสุขศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 ผู้ฝึกสอน วุฒิทางพลศึกษา 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.61 วุฒิทางสุขศึกษา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.88

ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้จัดการทีม ปฏิบัติหน้าที่ 1 - 2 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 ปฏิบัติหน้าที่ 3 - 4 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 ปฏิบัติงาน 5 ปี ขึ้นไป 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.29 ผู้ฝึกสอน ปฏิบัติหน้าที่ 1 - 2 ปี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ปฏิบัติหน้าที่ 3 - 4 ปี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ปฏิบัติหน้าที่ 5 ปีขึ้นไป 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.65

เคยเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ผู้จัดการทีม เล่นเป็น 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.33 ไม่เคยเป็น 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ผู้ฝึกสอน เคยเป็น 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ไม่เคยเป็น 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.81

เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่น ผู้จัดการทีม เคยได้รับการฝึกอบรม 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.81 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.44 ผู้ฝึกสอน เคยได้รับการฝึกอบรม 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.17 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35

สภาพและปัญหาของผู้จัดการทีม ความคิดเห็นสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.38 ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.15 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.84 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

คิดเป็นร้อยละ 44.61 ปัญหารายชื่อที่อยู่ในระดับมาก คือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ขณะฝึกซ้อม เบี่ยงเบนในการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬา ทักษะการศึกษานับสนุนให้กับนักกีฬา งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การเรียนเป็นปัญหา ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.85

สภาพและปัญหาของผู้ฝึกสอน ความคิดเห็นสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติ เป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.99 ปัญหา ด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.92 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.54 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 41.15 ปัญหารายชื่อที่อยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ขณะฝึกซ้อม สถิติการเรื่องที่หัก งบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพ ทางกาย

สภาพและปัญหาของนักกีฬา ความคิดเห็นสภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติ เป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.63 ปัญหาด้านผู้ฝึก สอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.22 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมอยู่ใน ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.61 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอน ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริม สมรรถภาพทางกายให้แก่ นักกีฬาของผู้ฝึกสอน การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักกีฬา ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการฝึกซ้อม นักกีฬาสามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในรุ่นที่ทำการแข่งขัน งบประมาณสำหรับอาหารบำรุงตัวนักกีฬา งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกาย

อภิปรายผล

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 มีดังนี้

สภาพด้านนักกีฬา ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีความคิดเห็นว่าคุณภาพ ที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100 93.85 และ 91.95 ตามลำดับ แสดงว่านักกีฬามีการฝึกซ้อมตลอดเวลา

ปัญหาด้านนักกีฬา ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็น ร้อยละ 35.38 ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.99 และนักกีฬามีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.63 ส่วนรายชื่อที่มี ปัญหาอยู่ในระดับมากคือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาขณะฝึกซ้อม ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬายังไม่เข้าใจการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพียงพอ ไม่มีอุปกรณ์ ควรได้รับการอบรมและจัดหาอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ

ประเทือง สุวรรณโณชิต. (2534 : บทคัดย่อ). ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทิမ်ชาติไทยในการแข่งขันกีฬาชีเกมส์ ครั้งที่ 15 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนเก็บตัวนักกีฬามีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องต่อไปนี้ นักกีฬาคิดภาระทำให้มาฝึกซ้อมได้ไม่พร้อมเพียงกัน การวางแผนการสร้างทีมกีฬาระยะยาว นักกีฬามาทำการคัดเลือกตัวน้อย การเรียน การทำงานและครอบครัว ผลตอบแทนและสวัสดิการของผู้ฝึกสอน งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอและมีขั้นตอนการเบิกจ่ายมาก โอกาสในการเสริมสร้างประสบการณ์ในการแข่งขัน โอกาสในการเดินทางไปฝึกซ้อมและเก็บตัว ณ ต่างประเทศ และปัญหาการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ระหว่างการแข่งขันมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ในเรื่องต่อไปนี้ การจัดการกรรมการตัดสิน แรงกดดันของเสียงเชียร์ที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน และการตัดสินของกรรมการ

สภาพด้านผู้ฝึกสอน ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความคิดเห็นว่าสภาพที่เป็นจริงว่ามีการปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100 100 และ 93.08 ตามลำดับแสดงว่านักกีฬามีการฝึกซ้อมตลอดเวลา

ปัญหาด้านผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.38 ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.92 และนักกีฬามีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.22 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอน ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้แก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอน และการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักกีฬาที่เป็นเช่นนั้นเพราะขาดงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมีความรู้ความเข้าใจในการฝึกซ้อมไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประเสริฐ เรืองตระกูล. (2543 : บทคัดย่อ). ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผนโดยส่วนใหญ่ทุกโรงเรียนมีสภาพการวางแผนการฝึกซ้อมนักกีฬา อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ย่อยอยู่ในระดับมากที่สุด คือการมีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา (34.19%) รองลงมาคือ การตั้งจุดมุ่งหมายในการคัดเลือกนักกีฬา (45.40 %) นักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกตรงตามจุดมุ่งหมาย (43.96 %) การวางแผนการคัดเลือกอย่างมีระบบ (38.79%) วิธีการคัดเลือกนักกีฬาดำเนินตามแผนที่วางไว้ (38.79%) การกำหนดระยะเวลาการฝึกซ้อมจัดทำแผนไว้ล่วงหน้า (37.35%) การวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (31.60%) และการจัดทำโครงการอย่างต่อเนื่อง (31.03%) จากดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้เกิดปัญหาอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ด้านโปรแกรมการฝึกการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้นและระยะยาวมีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.49%) การเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมไว้อย่างชัดเจน โปรแกรมการฝึกซ้อมตรงตามความต้องการในการฝึกกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (41.09%)

การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.20%) โปรแกรมหนักหนากการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจมีสภาพอยู่ในระดับมาก (32.18%) การให้ความรู้เรื่องป้องกันบาดเจ็บและรักษาการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันมีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.49%) และโปรแกรมการสอดแทรกคุณลักษณะของกีฬาและกติกามีสภาพอยู่ในระดับมาก (38.21%) จึงทำให้เกิดปัญหาในระดับน้อย

ส่วนข้อที่มีสภาพอยู่ในระดับน้อย มีดังนี้ มีการเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างชัดเจน (37.06%) โปรแกรมการฝึกซ้อมเป็นไปตามพัฒนาการของนักกีฬา (32.18%) โปรแกรมการฝึกทักษะทดสอบทักษะส่วนบุคคลของนักกีฬา (31.32%) โปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา (30.45%) โปรแกรมการฝึกด้านจิตใจ (เข้มแข็ง) (32.18%) ตารางโปรแกรมโภชนาการมีความเหมาะสมกับนักกีฬา (31.60%) จึงทำให้เกิดปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านงบประมาณทุกข้อที่เกี่ยวกับงบประมาณ มีสภาพที่อยู่ในระดับน้อย จึงทำให้เกิดปัญหาในระดับมากดังนี้ การจัดสรรงบประมาณในการฝึกซ้อมตลอดระยะเวลาการฝึกซ้อม (29.31%) บุคลากรงบประมาณ และอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย (31.03%) ความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณการฝึกซ้อม (30.17%) การจัดสรรงบประมาณซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม (30.74%) สามารถจัดซื้ออุปกรณ์ได้มาตรฐาน (33.62%) งบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่ม (30.45%) งบประมาณค่าพาหนะ (32.18%) งบประมาณการดูแลรักษาพยาบาล เมื่อเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ (32.18%) และงบประมาณด้านอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพ (29.88%) งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก (32.18%)

สภาพด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความคิดเห็นว่าสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 81.54 100 และ 85.80 ตามลำดับแสดงว่านักกีฬามีการฝึกซ้อมตลอดเวลา

ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.84 ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 61.54 นักกีฬามีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.61 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการฝึกซ้อม และนักกีฬาสามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในรุ่นที่ทำการแข่งขัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักกีฬายังไม่เข้าใจในเรื่องการฝึกซ้อมดีพอ ผู้ฝึกสอนควรให้คำชี้แจงให้มาก และนักกีฬาไม่มีการออกกำลังกายพอทำให้น้ำหนักเกินรุ่นของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สำราญ วรรณปะกา. (2545 : บทคัดย่อ) เรื่องปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าปัญหาด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย และปัญหารายชื่อที่อยู่ในระดับมากคือ ผู้ฝึกสอนขาดความมั่นใจในการเป็นผู้ฝึกซ้อม และผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย

และปัญหารายชื่อที่อยู่ในระดับมากคือ นักกีฬามีภาระในช่วงเก็บตัวฝึกซ้อม และนักกีฬาไม่สามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในรุ่นได้

สภาพด้านปัจจัยอื่น ๆ ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความคิดเห็นว่าสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 56.15 53.08 และ 56.22 ตามลำดับ แสดงว่านักกีฬามีการฝึกซ้อมตลอดเวลา

ปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.61 ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.15 นักกีฬามีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 28.87 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ เบี่ยงเบนในการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬา ทุนการศึกษาสนับสนุนให้กับนักกีฬางบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การเรียนเป็นปัญหาในการฝึกซ้อม สวัสดิการเรื่องที่พัก และงบประมาณสำหรับอาหารบำรุงตัวนักกีฬา ที่เป็นเช่นนี้เพราะแต่ละเขตการศึกษามีงบประมาณไม่มากพอ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544 : บทคัดย่อ). เรื่องปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากคือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ปัญหาด้านสวัสดิการที่พบมากคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา

ข้อเสนอแนะ

1. นักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเป็นนักกีฬาที่ต้องใช้สมรรถภาพทางกาย และใช้อาวุธในการต่อสู้มากมาย เช่น หมัด เท้า เข่า ศอก ฉะนั้นนักกีฬาต้องมีความแข็งแรง ความอดทนในการฝึกซ้อม ต้องเป็นผู้มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และใช้เทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อม
2. การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเป็นเรื่องที่สำคัญ หน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละจังหวัดหรือเขตการศึกษา ควรได้พิจารณาจัดหาอุปกรณ์เพื่อทดสอบและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬา
3. ผู้ฝึกสอนสำหรับนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จของนักกีฬา ควรมีการส่งเสริมเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนมวยไทยสมัครเล่นให้มากขึ้นตลอดจนมีการอบรมสัมมนา ให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา กับการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น ที่เตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬาในระดับอื่น ๆ ด้วย เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาอื่น ๆ ที่เตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬา ระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะกีฬาที่ยังไม่มีผู้ศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวี บุญชัย. (2540). คีเนสิโอโลยีเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรัสเดช อุลิต. (2542). เอกสารประกอบการสอนมวยไทย 1. มหาสารคาม : วิทยาลัยพลศึกษา.
อัสสำเนา.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2530). มวยไทย-มวยสากล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2525, 8 ตุลาคม). "การฝึกด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน".
วารสารศึกษาศาสตร์ศึกษา และสหวิทยาการ แห่งประเทศไทย. (86) : 20
- . (2532, 8 ตุลาคม). "ประสบการณ์การเล่นกีฬา", สยามกีฬารายวัน. (98) : 5.
- เจริญทัศน์ จินตนาเสรี. (2542, 21 ตุลาคม). "กีฬา : ยุทธศาสตร์เชิงรุกการพัฒนาชาติ",
เดลินิวส์. 23.
- เจษฎา เจียรนัย. (2533). โค้ช. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2525). หลักและวิธีการฝึกกีฬา. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เชษฐา ฐานะจาโร. (2541). คู่มือพิธีเปิดศูนย์ฝึกซ้อมและเก็บตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น.
กรุงเทพฯ : สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย.
- นิตยา เกิดจันทิก และคณะ. (2539). การศึกษาสภาพการใช้ออกซิเจน และไม่ใช้ออกซิเจน
ของขาและแขน ในการฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์การ
กีฬา, การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- บัณฑิต หาญธงชัย. (2539). กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเบสบอล. กรุงเทพฯ :
กรมพลศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประเทือง สุวรรณโฆษิต. (2534). ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขัน
กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พลศึกษา).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประชุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประเสริฐ เรืองตระกูล. (2543). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬา
นักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.

- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2536). บริหารพลศึกษาและจัดการธุรกิจกีฬา. ขอนแก่น :
ขอนแก่นการพิมพ์.
- เปรม ดิณสุตานนท์. (2525). “คำขวัญในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 16,
สถิติในการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 16. ภูเก็ต : โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2533). จิตวิทยากีฬา. เชียงใหม่ : โครงการพัฒนาคำรา,
วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2525). มวยไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์,
วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ คม. (พลศึกษา).
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- ไพวัลย์ ตันลาพูน. (2530). พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2532). การกีฬา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ภิญโญ นิโรจน์. (2542). คู่มือการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยครั้งที่ 20
“บึงบรเพ็ดเกมส์”. นครสวรรค์ : คณะกรรมการจัดการแข่งขัน.
- มงคล คำเมือง. (2532). การศึกษาเกี่ยวกับมวยไทย. กรุงเทพฯ : ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- มงคล แฝงสาเคน. (2535). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์, วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- มงคล ช่างต่อ. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ในการเตรียมทีม
เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2531). ปัญหาในการฝึกซ้อมของ
นักกีฬาในการเตรียมเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2524. 21 เมษายน). “หลักการฝึกซ้อมกีฬาสัมัยใหม่,”
วารสารศึกษาศาสตร์พลศึกษาและสันทนาการ แห่งประเทศไทย. (74) : 172.
- สุชาติ สารผล. (2534). ปัญหาการฝึกซ้อมนักฟุตบอลด้วยพระราชทานประเภท ก.
กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุพิตร สมาหิโต. (2532). "จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช". เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการกีฬา กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัดสำเนา)
- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ คม. (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาโอลิมปิกเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. กรุงเทพฯ : ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- สุรสิทธิ์ มิทรวงศ์. (2542). ผลของการบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนนกห่อ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา
- เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ. (2528). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- อนันต์ อัดชู. (2536). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อุดร รัตนศักดิ์. (2540). เอกสารประกอบการสอนเรื่องปรัชญาและจิตวิทยาการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา
- Bucher; C.A. (1968). *Foundation of Physical Education*. St. Louis : C.V. Mosby Co.
- Frost; R. B. (1970) *Psychological Concept Applied to Physical Education and Coach*. Massachusetts : Addison Wesley Publishing Company.
- Gary, P. (1977, November). "An Investigation in the Sociological Background of the Athletes Who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic Games 1976," *Dissertation Abstracts International*. 38; November, 1977.
- Stitcher, T. P. (1989, March). "The Effect of Gool Setting on Performance Enhancement in A Competitive Athletic Setting," *Dissertation Abstracts International*. 51: 108; March.

- Cho, Kwang Min. (1990, November). "Attituded of Koreran National Athletes and Coaches Toard Athletics participation, " *Dissertation Abstracts International* . 52 (05) : 1679 ; November.
- Zimmeerman, T. M. (1991, August). "Uncommman Sport Psychogy : A Qualitatives Study of the Process of Utilizing Fammily : Theory and Techniques With At Athletic Team," *Dissertation Abstracts International*. 52 : 1754; August.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขัน

กีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยครั้งที่ 25

ระหว่างวันที่ 7 - 14 กุมภาพันธ์ 2547 ณ จังหวัดขอนแก่น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

แบบสอบถามนี้มุ่งที่จะศึกษา สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับ ผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอน/นักกีฬา ที่นำนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเข้าทำการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ใน (/) หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
เพียงข้อเดียว

1. ตอบเฉพาะ ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน

หน้าที่ของท่านในการนำนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนี้

() ผู้จัดการทีม

() ผู้ฝึกสอน

อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 31 – 35 ปี

() 36 – 40 ปี

() 41 ปีขึ้นไป

วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

() พลศึกษา

() สุขศึกษา

มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่

() ปีแรก

() 1 – 2 ปี

() 3 – 4 ปี

() 5 ปีขึ้นไป

เคยเป็นนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น

() เคย

() ไม่เคย

เคยได้รับการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยสมัครเล่น

() เคย

() ไม่เคย

2. ตอบเฉพาะนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น

อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 15 ปี
- ☐ 15 ปี
- ☐ 16 ปี
- ☐ 17 ปี
- ☐ 18 ปี

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม
4. ด้านปัจจัยอื่น ๆ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ที่ประสบในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เป็น ผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอน ในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างไร ให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับระดับของปัญหาเพียงข้อเดียวโดยกำหนดให้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาที่ท่านประสบในการฝึกซ้อมมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหาที่ท่านประสบในการฝึกซ้อมมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาที่ท่านประสบในการฝึกซ้อมปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาที่ท่านประสบในการฝึกซ้อมน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาที่ท่านประสบในการฝึกซ้อมน้อยที่สุด

สภาพและปัญหาด้านนักกีฬา

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สมรรถภาพทางร่างกายของนักกีฬาขณะฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
2. สมรรถภาพทางจิตใจขณะฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
3. บุคลิกภาพของนักกีฬามีความเหมาะสม	()มี ()ไม่มี					
4. ความขยัน อดทน ในการฝึกซ้อมของนักกีฬา	()มี ()ไม่มี					
5. ความตรงต่อเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬา	()มี ()ไม่มี					
6. การใช้ทักษะ เทคนิค ในการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
7. การฝึกตามโปรแกรม	()มี ()ไม่มี					
8. ระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมของนักกีฬา	()มี ()ไม่มี					
9. การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาส่งเสริมฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
10. การอยู่ร่วมกันสมาชิกขณะฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					

สภาพและปัญหาด้านผู้ฝึกสอน

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
2. ประสบการณ์ของผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
3. คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
4. ความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬาของผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
5. ความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้แก่ นักกีฬาของผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
6. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
7. วิธีการฝึกซ้อมใหม่ ๆ	() มี () ไม่มี					
8. ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
9. ผู้ฝึกสอนอุทิศเวลาให้กับนักกีฬาอย่างแท้จริง	() มี () ไม่มี					
10. ผู้ฝึกสอนเป็นที่ยอมรับของนักกีฬา	() มี () ไม่มี					

ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แผนการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
2. การเตรียมการในการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
3. ขั้นตอนในการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
4. ความพร้อมเพียงนักกีฬาขณะฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
5. ช่วงระยะเวลาเก็บตัวฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
6. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
7. การฝึกซ้อมหนักเกินไป	()มี ()ไม่มี					
8. นักกีฬามีคู่ซ้อมที่เหมาะสม	()มี ()ไม่มี					
9. นักกีฬาพักผ่อนเพียงพอ	()มี ()ไม่มี					
10. นักกีฬาสามารถควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในรุ่นที่ทำการแข่งขัน	()มี ()ไม่มี					

สภาพและปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สวัสดิการในเรื่องที่พัก	()มี ()ไม่มี					
2. งบประมาณสำหรับอาหาร บำรุงตัวนักศึกษา	()มี ()ไม่มี					
3. เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมสำหรับนักศึกษา	()มี ()ไม่มี					
4. สวัสดิการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเมื่อนักศึกษาเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ	()มี ()ไม่มี					
5. ทุนการศึกษาสนับสนุนให้กับนักศึกษา	()มี ()ไม่มี					
6. การประกันสุขภาพและประกันอุบัติเหตุให้นักศึกษา	()มี ()ไม่มี					
7. ชุดที่ใช้ในการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					
8. งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	()มี ()ไม่มี					
9. งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	()มี ()ไม่มี					
10. การเรียนเป็นปัญหาในการฝึกซ้อม	()มี ()ไม่มี					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

ด้านผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

.....

ด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

.....

ด้านปัจจัยอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุรสิทธิ์ สิงห์หลง
วันเดือนปีเกิด	14 พฤษภาคม 2503
สถานที่เกิด	224 หมู่ที่ 1 บ้านโคกกุง ตำบลโคกกุง อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	63/2 ถนนท่าสินคำ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
ตำแหน่งที่ทำงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว.
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดชัยนาท อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท 17000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จาก โรงเรียนบ้านโคกกุง อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2519	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนแก่งคร้อวิทยา อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2521	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2523	การศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง (พลศึกษา) จาก วิทยาลัยครูเลย
พ.ศ. 2526	การศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา) จาก วิทยาลัยครูมหาสารคาม
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาพลศึกษา